

Porin Kristillisen päiväkotikoulun varhaiskasvatussuunnitelma **2026**

Hyväksytty johtokunnassa 10.9.2026

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava varhaiskasvatuksen suunnittelu	1
1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet	2
1.2. Varhaiskasvatuksen paikallinen suunnittelu	2
1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma	5
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet	9
2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet	9
2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot	12
2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua	14
2.4. Arvoperusta	15
2.5. Oppimiskäsitys	19
2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus ..	20
2.7. Laaja-alainen osaaminen	21
2.7.1. Ajattelu ja oppiminen	23
2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu	23
2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot	24
2.7.4. Monilukutaito	25
2.7.5. Digitaalinen osaaminen	26
2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen	26
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri	28
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet	29
3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä	30
3.1.2. Oppimiseen, leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö	30
3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo	31
3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus	32
3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa	33
3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt	34
3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa	36
3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö	36
3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa	37
4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen	40
4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys	40
4.2. Pedagoginen dokumentointi	41
4.3. Monipuoliset työtavat	41
4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä	42

4.5.	Oppimisen alueet	43
4.5.1.	Kielten rikas maailma	44
4.5.2.	Ilmaisun monet muodot	46
4.5.3.	Minä ja meidän yhteisömme	47
4.5.4.	Tutkin ja toimin ympäristössäni	49
4.5.5.	Kasvan, liikun ja kehityn	51
4.6.	Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia	52
4.6.1.	Kaksikielinen varhaiskasvatus	54
5.	Lapsen tuki	56
5.1.	Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut	56
5.2.	Yhteistyö tuen aikana	59
5.2.1.	Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö	59
5.2.2.	Monialainen yhteistyö	59
5.3.	Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa	61
5.3.1.	Yleinen tuki	62
5.3.2.	Tehostettu tuki	63
5.3.3.	Eriytynyt tuki	64
5.3.4.	Tuen muodot	64
5.4.	Lapsen tuen arviointi	66
5.5.	Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana	67
5.6.	Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista	69
6.	Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus	72
7.	Arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa	73
7.1.	Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen	73

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava varhaiskasvatuksen suunnittelu

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuslain¹ perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan varhaiskasvatusta suunnitellaan, toteutetaan, arvioidaan ja kehitetään. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan tämän määräyksen mukaisesti. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatuslaki, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki 2, on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea lapsen oppimisen edellytyksiä, edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti³. Periaatteisiin kuuluu kaikkia lapsia koskevat yhtäläiset oikeudet, tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus, syrjimättömyys, moninaisuuden arvostaminen sekä sosiaalinen osallisuus ja yhteisöllisyys⁴. Inklusiivisuus on käsitteenä laaja ja se tulee nähdä kaikkia lapsia koskevana ja varhaiskasvatuksen järjestämiseen liittyvänä periaatteena, arvona ja kokonaisvaltaisena tapana ajatella. Tämä perusteasiakirja on laadittu inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, joita tarkastellaan erityisesti arvoperustaa käsittelevässä luvussa 2, toimintakulttuurin näkökulmasta luvussa 3 ja lapsen tuen näkökulmasta luvussa 5. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten kehityksestä, oppimisesta ja hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen ohjausjärjestelmän tarkoituksena on varmistaa koulutuksellinen tasa-arvo ja laatu sekä luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvuun, kehitykselle ja oppimiselle. Ohjausjärjestelmän säädöspohjan muodostavat varhaiskasvatuslaki ja -asetus, valtioneuvoston asetukset ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Ohjausjärjestelmän eri osat uudistuvat, jotta varhaiskasvatuksen järjestämisessä pystytään ottamaan huomioon muutokset varhaiskasvatusta ympäröivässä maailmassa ja vahvistamaan varhaiskasvatuksen tehtävää kestävä tulevaisuuden rakentamisessa.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lähtökohtana ovat lasten kasvuympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Lisäksi perusteissa on otettu huomioon lainsäädännön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpia tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatus on tavoitteellista ja sitä suunnitellaan paikallisesti. Paikallista suunnittelua toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet määrää varhaiskasvatuksen järjestämisestä sekä

¹Varhaiskasvatuslaki (540/2018)

²Perusopetuslaki (628/1998) ja perusopetusasetus (852/1998)

³Varhaiskasvatuslaki 3 §

⁴ HE 148/2021 vp: Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi varhaiskasvatuslain muuttamisesta, s. 30–31

pedagogisista tavoitteista varhaiskasvatuksen pedagogisessa toiminnassa sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöistä⁵.

1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka⁶.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä⁷.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä ja henkilöstöä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti tarkennettavia asioita, jotka ohjaavat varhaiskasvatuksen paikallista suunnittelua, toteuttamista, arviointia ja kehittämistä. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selventää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan varhaiskasvatuksen järjestäjällä⁸ kuntaa, kuntayhtymää tai yksityistä palveluntuottajaa, jos ei erikseen muuta mainita. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoitettaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2. Varhaiskasvatuksen paikallinen suunnittelu

Varhaiskasvatuksen paikallisessa suunnittelussa on otettava huomioon tämän perusteasiakirjan määräykset ja sisällöt. Varhaiskasvatusta suunnitellaan siten, että suunnittelu ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Varhaiskasvatuksen järjestäminen sisältää varhaiskasvatuksen suunnittelun lisäksi varhaiskasvatuksen toteuttamisen, arvioinnin ja kehittämisen. Paikallinen suunnittelu on strateginen ja pedagoginen työväline, joka tarkentaa varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaa ja toimipaikkojen työtä. Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi laatia tavoitteellisen varhaiskasvatuksen järjestämisen tueksi paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman⁹.

Paikallista suunnittelua tehdessä huomioidaan paikalliset erityispiirteet, eri toimintamuodot, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikallista suunnittelua voidaan tehdä eri varhaiskasvatuksen järjestäjien yhteistyönä. Paikallinen suunnittelu voi tarkentaa valtakunnallisia perusteita ja paikallisessa suunnittelussa tulee noudattaa lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämiä tavoitteita tai sisältöjä.

Varhaiskasvatuksen suunnittelussa otetaan huomioon paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

⁵Varhaiskasvatustalaki 21 ja 23§

⁶Varhaiskasvatustalaki 2 §

⁷Varhaiskasvatustalaki 21 §

⁸Varhaiskasvatustalaki 1 §

⁹HE 111/2024 vp

- *varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat*
- *esiopetuksen opetussuunnitelma*
- *perusopetuksen opetussuunnitelma*
- *mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma*
- *lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma¹⁰*
- *kotoutumissuunnitelma¹¹*
- *yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma¹²*
- *mahdollinen kulttuurikasvatussuunnitelma.*

Varhaiskasvatuksen järjestäjä varmistaa ja antaa edellytykset varhaiskasvatuksen henkilöstölle suunnitella, toteuttaa, arvioida ja kehittää varhaiskasvatusta paikallisesti.

Lapsille ja huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin (ks. lisää arvioinnista luvussa 7). Lasten näkemykset on selvitettävä ja otettava huomioon¹³ varhaiskasvatuksen suunnittelussa, toteuttamisessa, arvioinnissa ja kehittämisessä.

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajille annetaan mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja kehittämiseen. Paikallisen suunnittelun yhteydessä tehdään yhteistyötä kunnan eri hallinnonalojen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien asiantuntijoiden ja viranomaisten kanssa (luku 3.3).

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että paikallisessa suunnittelussa huomioidaan suomen kielellä, ruotsin kielellä ja saamen kielellä järjestettävä varhaiskasvatus¹⁴. Tarvittaessa varhaiskasvatuksen järjestäjä huomioi suunnittelussa myös muilla kielillä¹⁵ annettavan varhaiskasvatuksen.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁶. Paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta¹⁷ tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen¹⁸ tuottamia arviointityökaluja. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma on tehty valtakunnallisten perusteiden pohjalle. Paikallinen suunnitelma on tehty kaikille Porin kaupungin päiväkodeille ja perhepäivähoidolle yhteisenä. Lisäksi jokainen yksikkö laatii varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmaan perustuvan pedagogisen toiminta- ja lukuvuosisuunnitelman, joka tarkistetaan toimintakausittain. Päiväkotitiedottaa huoltajille suunnitelmassa päätetyistä keskeisistä asioista. Yksikön suunnitelmassa tarkennetaan, miten paikallista varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmaa kussakin yksikössä vuoden aikana toteutetaan. Palvelusetelipäiväkodit ovat sitoutuneet toimimaan Porin varhaiskasvatuksen paikallisen suunnitelman mukaisesti.

¹⁰Lastensuojelulaki (417/2007) 12 § (1292/2013)

¹¹Laki kotoutumisen edistämisestä (681/2023) 16 § ja 18–23 §

¹²Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986) 5 b § ja Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 6 a §

¹³Varhaiskasvatustilasto 20 §

¹⁴Varhaiskasvatustilasto 8 §

¹⁵HE 40/2018

¹⁶Varhaiskasvatustilasto 24 §

¹⁷Varhaiskasvatustilasto 65–73 §

¹⁸Laki kansallisen koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013)

Tämä varhaiskasvatussuunnitelma on velvoittava. Sitä tulee arvioida ja kehittää säännöllisesti.

Tätä suunnitelmaa laadittaessa on otettu huomioon paikallisella tasolla tehdyt muut suunnitelmat.

- *Porin kaupungin strategia*
- *Esiopetuksen opetussuunnitelma*
- *Oppilashuoltosuunnitelma*
- *Lapsiystävällinen kunta toimintasuunnitelma*
- *Perusopetuksen opetussuunnitelma*
- *Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma*
- *Kotoutumissuunnitelma*
- *Hyvinvointisuunnitelma*
- *Perusopetuksen valmistavan opetuksen suunnitelma*
- *Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma*

Varhaiskasvatuksen henkilöstölle ja huoltajille on annettu mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen vanhemmista koottu asiakasraati on ollut osallisena paikallisen suunnitelman päivittämisessä. Vanhemmille ja henkilöstölle on jaettu suunnitelman luonnos ja heidän on ollut mahdollista antaa siitä palautetta valmisteluvaiheessa.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma on laadittu yhteistyössä perusopetuksen sekä hyvinvointialueen lastenneuvoloiden ja lastensuojelun kanssa. Neuvolan ja lastensuojelun kanssa sovitut käytännöt on osin kirjattu myös tähän suunnitelmaan. Hyvinvointialueen kanssa tehtävää yhteistyötä jatketaan yhdessä sovitulla käytännöllä.

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja alkuopetuksen edustajat ovat osallistuneet varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Porin varhaiskasvatussuunnitelma tehdään suomenkielisenä. Ruotsinkielisestä varhaiskasvatuksesta vastaa Porissa BSS Daghemmet.

Tämä paikallinen suunnitelma on luettavissa kaupungin varhaiskasvatuksen nettisivuilla. Yksiköillä on oma vuosittainen pedagoginen toiminta- ja lukuvuosisuunnitelmansa, joka pohjautuu tähän paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Porin Sivistystoimen tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Arviointia pyydetään sekä henkilöstöltä että vanhemmilta. Paikallisen, varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen tuottamia arviointityökaluja. Arviointia ja kehittämistä käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Kuvio 1: Varhaiskasvatussuunnitelman tasot Porissa

Porin kristillisen päiväkotikoti Ankkurin varhaiskasvatussuunnitelma (tästä edes VASU) on laadittu sekä valtakunnallisten perusteiden että Porin kaupungin varhaiskasvatussuunnitelman pohjalta. VASU sisältää perusteiden tekstin, Porin kaupungin suunnitelman ja lisäksi sinisellä tekstillä olemme täsmentäneet päiväkotimme paikallisia käytänteitä ja painotuksia. Toimintamme kristillinen arvopohja tulee näkyviin erityisesti toimintakulttuurissa ja arvoissamme.

Suunnitelma on laadittu suomenkielisenä. Suunnitelma koskee koko päiväkotia. Esiopetusryhmässä on lisäksi oma esiopetuksen opetussuunnitelma. Suunnitelma on laadittu yhteistyössä päiväkotimme varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen henkilöstön kanssa.

Suunnitelman hyväksyy Porin kristillisen koulun kannatusyhdistys ry:n johtokunta, joka vastaa myös Päiväkotikoti Ankkurin kasvatusta ja opetusta koskevista asioista. Johtokunta koostuu niin kristillisen koulun perusopetuksen kuin oppilaiden ja päiväkotilasten huoltajien edustajista. VASU:n arviointi- ja kehittämistyössä edellä mainitut tahot ovat mukana.

Suunnitelma tarkistetaan ja tarvittaessa päivitetään vuosittain henkilöstön kanssa. Huoltajilta kootaan palautetta toiminnastamme, jonka pohjalta arvioimme suunnitelmamme toteutumista ja teemme kehittämistyötä laadun parantamiseksi. Myös lapsilta kootaan ikätaso huomioiden huomioita ja palautetta arjessa. Kooste palautteista viedään tiedoksi johtokunnalle.

Porin kaupungin varhaiskasvatusta koskevat suunnitelmat on otettu huomioon, jotta voimme palvella porilaisia perheitä osana porilaisia varhaiskasvatuspalveluja ja luoda yhtenäistä jatkumoa esikouluun ja perusopetukseen. Oman yksikkömme suunnitelman laatimisessa henkilöstön yhteinen keskustelu ja huoltajilta saatu palaute on ollut keskeistä toiminnan kehittämiseksi ja varhaiskasvatuksen järjestämiseksi jatkossakin laadukkaasti. Varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjatut tavoitteet ja sopimukset auttavat kehittämistyön ylläpitämisessä. Varhaiskasvatussuunnitelman osa-alueisiin palataan henkilökunnan palaverissa ja sen toteutumista seurataan.

Varhaiskasvatussuunnitelma julkaistaan internetissä päiväkodin verkkosivuilla.

1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatusturva lain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle

varhaiskasvatussuunnitelma¹⁹. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan varhaiskasvatustlain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu²⁰ ja tarpeet. Lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessissa²¹. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. On tärkeää, että sekä huoltajan että henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta otetaan huomioon.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeä tuntee lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. Lisäksi laatimisessa otetaan huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta. Suunnitelmaa laadittaessa tai päivitettäessä hyödynnetään lapsen mahdollista aiempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä pedagogista dokumentointia (luku 4.2). Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan henkilöstön pedagogiselle toiminnalle. Ne kuvaavat sitä, miten pedagogisella toiminnalla ja oppimisympäristöillä tuetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon myös huoltajan ja mahdollisten muiden asiantuntijoiden näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, ja tuen tarpeista²².

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on toiminnan suunnittelun ja arvioinnin väline. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmien tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä oppimisympäristöjen ja toimintakulttuurin kehittämisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Suunnitelmaa tarkennetaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa²³.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin sisältyy eri vaiheita. Prosessiin osallistuvat lapsen opetuksesta, kasvatuksesta ja hoidosta vastaavat henkilöt yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö. Varhaiskasvatuksen sosionomin²⁴ osaamista voidaan hyödyntää erityisesti lasten ja perheiden palvelujärjestelmän tuntemuksen osalta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja²⁵ osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja voi osallistua perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja arviointiin osallistuvat tarvittaessa myös lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot²⁶.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma²⁷. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen

¹⁹Varhaiskasvatustlain 23 §

²⁰Varhaiskasvatustlain 4 § ja HE 148/2021 s. 34

²¹Varhaiskasvatustlain 23 §

²²HE 148/2021, s. 34

²³Varhaiskasvatustlain 23 §

²⁴Varhaiskasvatustlain 23 §

²⁵Varhaiskasvatustlain 15 d §

²⁶Varhaiskasvatustlain 23 § ja HE 148/2021 s. 34

²⁷Terveydenhuoltolain (1326/2010) 8 §

varhaiskasvatussuunnitelmaan²⁸. Lääkehoidon toteuttamisesta varhaiskasvatuksessa sovitaan paikallisesti. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista sekä varhaiskasvatuksen pedagogisten toimintakäytäntöjen vaikutuksia lapsen kehitykseen ja oppimiseen seurataan säännöllisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy²⁹. Lapsen tuen tarvetta sekä tuen riittävyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava ja suunnitelmaa päivitettävä aina tuen tarpeen muuttuessa. Jos lapsi saa tehostettua tai erityistä tukea, lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti³⁰. Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla lapsen kanssa työskenteleviltä henkilöiltä tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti pedagogiselle toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin, toiminnan järjestelyihin, pedagogiikan toteutumiseen ja tukitoimien vaikuttavuuteen.

- Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:
- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat pedagogiset tavoitteet toiminnalle sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- varhaiskasvatuksen järjestämisen kannalta välttämättömät tiedot lapsen mahdollisesta lääkehoitosuunnitelmasta
- lapsen mielipiteet sekä henkilöstön ja huoltajan yhteisistä keskusteluista nousseet keskeiset näkemykset
- suunnitelman laatija ja suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat
- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on salassa pidettävä³¹. Varhaiskasvatuslain mukaan lapsen varhaiskasvatuksesta vastaavilla henkilöillä ja tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin osallistuvilla henkilöillä on salassapitovelvollisuuden estämättä³² oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä varhaiskasvatuksen järjestäjälle ja tuottajalle sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömiä. Tiedonsiirron tavoitteena on turvata lapsen edun mukaisen varhaiskasvatuksen toteutuminen. Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva säännös koskee myös tilanteita, joissa lapsi siirtyy kunnan tai yksityisen palveluntuottajan järjestämästä varhaiskasvatuksesta toisen kunnan tai palveluntuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen tai joissa varhaiskasvatuksesta siirrytään esiopetukseen tai perusopetukseen. Lapsen asiakkuus varhaiskasvatuksessa on julkinen tieto. Lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseen voi kuitenkin liittyä tietoja, jotka ovat salassa pidettäviä³³.

²⁸Varhaiskasvatuslaki 41 §

²⁹Varhaiskasvatuslaki 23 §

³⁰Varhaiskasvatuslaki 15 e §

³¹Varhaiskasvatuslaki 40 §

³²Varhaiskasvatuslaki 41 §

³³Varhaiskasvatuslaki 41 § sekä esimerkiksi laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta (621/1999) 24 §

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan tässä luvussa ja muualla tässä perusteasiakirjassa perusteissa kuvattuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkentaa paikallisesti lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen käytännöt.

Porissa varhaiskasvatuksen opettaja vastaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnasta ja toteutumisen arvioinnista. Kaikki tiimin kasvatushenkilöt voivat osallistua suunnitelman kirjaamiseen, arviointiin ja keskusteluihin vanhempien kanssa. Vastuu suunnitelmaprosessin etenemisestä ja kokonaisuudesta on varhaiskasvatuksen opettajalla. Keskusteluihin osallistuvat henkilöt päättää päiväkodin johtaja. Perhepäivähoidossa vasuprosessista vastaa perhepäivähoidon ohjaaja.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Lapsen vasuun kirjoitetaan perustelut tuen tarpeesta. Vanhempien kuuleminen toteutuu vasun tekemisen yhteydessä. Hallintopäätöksen lapsen tuesta tekee varhaiskasvatusyksikön päällikkö. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Porin varhaiskasvatuksessa toimitaan Opetushallituksen turvallisuusohjeistuksen mukaisesti. Ohjeistuksessa on erillinen osa lasten lääkehoidosta. Ensisijaisesti lapsen lääkehoito hoidetaan kotona. Lapselle annetaan vain sellaisia lääkkeitä, joihin on resepti ja lääkärin ohjeistus.

<https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/varhaiskasvatuksen-turvallisuustyon-organisointi-ja-ajohtaminen>

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista arvioidaan säännöllisesti. Arviointi käydään läpi huoltajien kanssa vasukeskustelussa. Keskusteluun varataan riittävästi aikaa ja sen aikana arvioidaan mennyttä, tarkastellaan nykyhetkeä ja suunnitellaan tulevaa. Arviointi kohdistuu aina kasvatushenkilöstön pedagogiseen toimintaan.

Kunnallisissa päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan sähköisesti ja suunnitelma seuraa lasta hänen vaihtaessaan ryhmästä tai yksiköstä toiseen. Perhepäivähoidossa suunnitelma laaditaan paperisena. Lapsen siirtyessä kunnallisesta yksityiseen yksikköön tai toisin päin, lähettävä taho toimittaa suunnitelman lapsen tulevaan yksikköön. Jos lapsi on esimerkiksi vuoroasumisen vuoksi useammassa yksikössä, yksiköt tekevät keskenään yhteistyötä.

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvuja, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus edistää lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta ja ehkäisee syrjäytymistä ja eriarvoistumista. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä³⁴ sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun.

2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatus on pyrittävä järjestämään lähellä palvelun käyttäjiä ja paikallisia tarpeita vastaavina aukioloaikoina³⁵. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona tai avoimena varhaiskasvatustoimintana³⁶. Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen³⁷ koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla³⁸.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatuspalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatuspalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säästösten sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti³⁹. Varhaiskasvatuksen valvontaviranomaisia⁴⁰ ovat kunnan tai kuntayhtymän järjestämän ja tuottaman varhaiskasvatuksen osalta Lupa- ja valvontavirasto. Yksityisen palveluntuottajan ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta⁴¹ vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, sekä Lupa- ja valvontavirasto. Varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ilmoitusvelvollisuus huomattessaan epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan lapsen varhaiskasvatuksen toteuttamisessa, ja ilmoituksen vastaanottaneen varhaiskasvatuksen toimipaikan toiminnasta vastaavan henkilön tulee viivytyksettä käynnistää tarvittavat toimet epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan poistamiseksi.

Kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä⁴². Muista kielistä määrätään luvussa 4.6.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet⁴³ perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatuksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös hallintolakiä⁴⁴

³⁴Varhaiskasvatustilain 3 §

³⁵Varhaiskasvatustilain 5 § 4 momentti

³⁶Varhaiskasvatustilain 1 §

³⁷Varhaiskasvatustilain 12 §

³⁸Varhaiskasvatustilain 1 ja 12 §

³⁹Varhaiskasvatustilain 5 § 2 momentti

⁴⁰Varhaiskasvatustilain 50, 52 ja 53 §

⁴¹Varhaiskasvatustilain 50 ja 52 §

⁴²Varhaiskasvatustilain 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 89

⁴³Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

⁴⁴Hallintolain (434/2003)

ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta⁴⁵. Suomen perustuslain⁴⁶ mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki⁴⁷, tasa-arvolaki⁴⁸, Euroopan ihmisoikeussopimus⁴⁹, YK:n lapsen oikeuksien sopimus⁵⁰, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista⁵¹, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista⁵² sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet⁵³.

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea⁵⁴, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä⁵⁵. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta. Varhaiskasvatuksen järjestäjän on tarpeen mukaan toimittava yhteistyössä sosiaali- ja terveydenhuollosta vastaavien tahojen kanssa lapsen tarvitseman tuen ja palvelujen⁵⁶ kokonaisuuden arvioimiseksi, suunnittelemiseksi ja toteuttamiseksi (katso luku 3.3).

Kun lapsi tarvitsee kehitykseensä, oppimiseensa ja hyvinvointiinsa tukea (myöhemmin lapsen tuki) ja saa sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimia ja palveluja, tällöin sovelletaan varhaiskasvatuslakia⁵⁷, sosiaalihuoltolakia⁵⁸, vammaispalvelulakia⁵⁹, kehitysvammaisten erityishuollosta annettua lakia⁶⁰ ja terveydenhuoltolakia⁶¹ sekä mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista muualla laissa säädetään.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatuslaissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen suunnittelun ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatuslain⁶² mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;

⁴⁵Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999)

⁴⁶Suomen perustuslaki (731/1999) 6 §

⁴⁷Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014)

⁴⁸Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)

⁴⁹Euroopan ihmisoikeussopimus 1990

⁵⁰YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

⁵¹YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007 (27/2016)

⁵²YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista 2007

⁵³Kestävän kehityksen tavoitteet – Agenda 2030. YK:n yleiskokous 2015

⁵⁴Varhaiskasvatuslaki 15 a §

⁵⁵Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

⁵⁶Varhaiskasvatuslaki 7 §

⁵⁷Varhaiskasvatuslaki 15 a §

⁵⁸Sosiaalihuoltolaki (1301/2014)

⁵⁹Vammaispalvelulaki (675/2023)

⁶⁰Laki kehitysvammaisten erityishuollosta (519/1977)

⁶¹Terveydenhuoltolaki (1326/2010)

⁶²Varhaiskasvatuslaki 3 §

4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestäväan toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
10. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille ⁶³ varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa myös jo ennen kuin lapselle haetaan ⁶⁴ varhaiskasvatuspaikkaa. Huoltajalle on annettava mahdollisuus ⁶⁵ osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatukseen. Lisäksi huoltajalle annetaan mahdollisuus saada tietoa lapsen varhaiskasvatuspäivästä. Huoltajan osallistumisesta lapselle mahdollisesti annettavan tuen suunnitteluun ja arviointiin kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan⁶⁶. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys ⁶⁷. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu ⁶⁸. Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamatonta. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta tarkennetaan luvussa 6.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista ja mitoituksista annettuja säädöksiä⁶⁹. Kunnan käytettävissä on oltava varhaiskasvatuksessa esiintyvää tarvetta

⁶³Varhaiskasvatuslaki 16 §

⁶⁴Varhaiskasvatuslaki 17 §

⁶⁵Varhaiskasvatuslaki 20 §

⁶⁶Varhaiskasvatuslaki 7 §

⁶⁷Varhaiskasvatuslaki 10 §

⁶⁸Varhaiskasvatuslaki 11 §

⁶⁹Varhaiskasvatuslaki 25–33 § ja 75 § ja valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

vastaavasti varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja⁷⁰. Henkilöstön kelpoisuuksia koskevista siirtymäsäännöksistä säädetään varhaiskasvatuslaissa⁷¹.

Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat lait. Lapsia suojataan väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä⁷² suunnitelmallisen ennaltaehkäisemisen sekä välittömän puuttumisen avulla (Luku 3.1). Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua.

Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä⁷³ opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, lastenneuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä⁷⁴.

Porissa varhaiskasvatusta toteutetaan päiväkotitoimintana ja perhepäivähoitona. Kaupunki järjestää varhaiskasvatuksen itse ja hankkii varhaiskasvatusta myös yksityisiltä päiväkotipalvelujen tuottajilta palvelusetelillä. Lisäksi Porissa on käytössä yksityisen hoidon tuen kuntalaisä alle 5-vuotiaille lapsille. Lisää voivat saada niin yksityiset päiväkodit kuin perhepäivähoitajat ja ryhmäperhepäiväkodit.

Päiväkotiki Ankkuri on Porin Kristillisen koulun kannatusyhdistys ry:n ylläpitämä ja on yksityisenä palveluntarjoajana Porin kaupungin valvonnassa. Päiväkodissamme varhaiskasvatusta toteutetaan kolmessa päiväkotiryhmässä: Tähdet (1-3-vuotiaat), Majakat (3-5-vuotiaat), Eskarit (5-6-vuotiaat)

2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatustoiminta. Varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatuslaissa määritellään, mitkä lain kohdat koskevat avointa varhaiskasvatusta.⁷⁵ Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan. Esimerkiksi oppimisympäristöt, resurssit, henkilöstön koulutus ja kelpoisuusvaatimukset, henkilöstörakenne, lapsiryhmien koko sekä lasten ja henkilöstön välinen suhdeluku vaihtelevat. Myös tuen antamisen mahdollisuudet vaihtelevat. Eri toimintamuotojen ominaispiirteet otetaan huomioon varhaiskasvatusta suunniteltaessa ja tavoitteita täsmennettäessä. Varhaiskasvatuksen lapsiryhmät ja henkilöstörakenne⁷⁶ tulee muodostaa siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa.

On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Kunnan on järjestettävä ohjausta ja neuvontaa huoltajille tarjolla olevista varhaiskasvatuspalveluista. Tarvittaessa huoltajan kanssa keskustellaan siitä, mikä varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja

⁷⁰Varhaiskasvatuslaki 25§

⁷¹Varhaiskasvatuslaki 75 §

⁷²Varhaiskasvatuslaki 10 §

⁷³Varhaiskasvatuslaki 7 §

⁷⁴Sosiaalihuoltolaki (1301/2014) 35 § ja lastensuojelulaki (417/2007) 25 § (88/2010) ja 25 a § (1302/2014)

⁷⁵Varhaiskasvatuslaki 1 §

⁷⁶Varhaiskasvatuslaki 34, 35 ja 38 §

ohjausta ⁷⁷ annetaan varhaiskasvatuspalveluihin hakeuduttaessa, sekä lapsen jo ollessa palvelujen piirissä.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa noudatetaan henkilöstön mitoittamiseen ja ryhmien enimmäiskokoon sekä tukeen liittyviä säännöksiä ⁷⁸. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien koulutus ja osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Päiväkodeilla tulee olla toiminnasta vastaava johtaja⁷⁹.

Varhaiskasvatustalaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla varhaiskasvatuksen opettajien ja erityisopettajien pedagogista vastuuta ⁸⁰. Kokonaisvastuu lapsiryhmien toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat, toteuttavat, arvioivat ja kehittävät toimintaa yhteistyössä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä järjestetään perhepäiväkodissa, joka voi olla yksityiskoti tai muu kodinomainen hoitopaikka ⁸¹. Perhepäivähoitoa voidaan järjestää yhden tai kahden hoitajan toteuttamana tai erityistapauksissa kolmen hoitajan yhteisesti toteuttamana varhaiskasvatuksena ⁸². Perhepäiväkotien henkilöstömäärässä sekä muodostettaessa lapsiryhmiä tulee ottaa huomioon vammaiset ja muuten tukea tarvitsevat lapset⁸³. Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Pedagoginen johtaminen ja toiminnan ohjaus tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Avoimen varhaiskasvatustoiminnan toteutus ja painopisteet vaihtelevat varhaiskasvatuksen järjestäjän päätösten mukaan. Avointa varhaiskasvatustoimintaa voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja. Avoimen toiminnan tulee olla suunniteltua, jotta varhaiskasvatustalain tavoitteet voidaan ottaa siinä huomioon. Tavoitteet tulee ottaa sitä kattavammin ja laaja-alaisemmin huomioon, mitä säännöllisemmin ja useammin lapset toimintaan osallistuvat. Toiminnan luonteen mukaan tietyt tavoitteet voivat painottua⁸⁴ muita enemmän.

Vuorohoitoa on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa lapselle, joka tarvitsee sitä huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Vuorohoitoa voidaan järjestää iltaisin, viikonloppuisin ja öisin päiväkotitoimintana tai perhepäivähoitona. Vuorohoidossa lasten

⁷⁷Varhaiskasvatustalaki 4 ja 16 §

⁷⁸Varhaiskasvatustalaki 34–38 §

⁷⁹Varhaiskasvatustalaki 25 §

⁸⁰Varhaiskasvatustalaki 2, 25 ja 35 §

⁸¹Varhaiskasvatustalaki 1 ja 38 §

⁸²Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018) 2 §

⁸³Varhaiskasvatustalaki 38 §

⁸⁴Varhaiskasvatustalaki 3 § 2 momentti ja HE 40/2018 vp, s.85

osallistuminen varhaiskasvatukseen on usein epäsäännöllistä. Tämä tulee huomioida pedagogisen toiminnan ja lapselle annettavan tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa⁸⁵.

Porissa varhaiskasvatusta annetaan päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Päiväkotien toiminta on ryhmämuotoista. Vastuu lapsiryhmien toiminnan suunnittelusta, arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat, toteuttavat, arvioivat ja kehittävät toimintaa yhteistyössä. Kokonaisvastuu toiminnasta on päiväkodin johtajalla.

Porissa ympärivuorokautinen varhaiskasvatus järjestetään keskitetysti päiväkotitallissa.

Porissa perhepäivähoito toteutuu hoitajien omissa kodeissa. Perhepäivähoidossa olevien lasten varahoitoa varten on erillinen varahoitoryhmä. Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Perhepäivähoidon ohjaaja vastaa pedagogisesta johtamisesta ja toiminnan ohjauksesta. Tämä tukee tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista perhepäivähoidossa.

Uusien asiakkaiden palveluohjaus tapahtuu varhaiskasvatuksen asiakaspalvelussa, jossa vastaanotetaan varhaiskasvatushakemukset sähköisesti. Varhaiskasvatuksessa jo olevien asiakkaiden palveluohjaus on pääsääntöisesti siinä yksikössä, jossa he ovat asiakkaina. Asiakkaiden käytössä on varhaiskasvatuksen sähköpostiosoite ja asiakaspalvelunumero. Varhaiskasvatuksen nettisivuilta löytyy ajankohtainen tieto palveluista.

2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on tärkeä osa lapsen kasvun ja oppimisen polkua. Varhaiskasvatus luo perustaa elinikäiselle oppimiselle. Lapsi tuo varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltajan ja lapsen väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapsen kanssa. Huoltajan ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lapsen elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta.

Keskusteltaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä⁸⁶.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia ja ennakoitavia.

⁸⁵Varhaiskasvatustalaki 13 §

⁸⁶Varhaiskasvatustalaki 3 § 1 momentti 5 kohta

Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia säädöksiä⁸⁷.

Porissa lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa lähtökohtana on, että vanhemmat käyvät vähintään yhden kerran lapsen kanssa tutustumassa varhaiskasvatuspaikkaan ennen aloitusta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tehdään viimeistään kolmen kuukauden kuluttua varhaiskasvatuksen aloittamisesta.

Lapsen siirtyessä yksikön sisällä ryhmästä toiseen, ryhmän vaihtoa valmistellaan yhdessä lapsen kanssa ja käydään tutustumassa uuteen ryhmään. Ryhmän vaihtuminen voi tapahtua myös kesken toimintakauden. Yksiköstä toiseen, kunnalliseen tai yksityiseen, siirtyessä lapsi käy tutustumassa uuteen yksikköön vanhempiensa kanssa ja tarvittaessa järjestetään siirtopalaveri. Yksikön vaihdot tapahtuvat pääsääntöisesti elokuun alussa. Lapsen siirtyessä esiopetukseen järjestetään Porissa tarvittaessa siirtopalaveri lapsen vanhempien ja esiopetuksen henkilöstön kanssa. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma siirtyy hänen mukanaan esiopetukseen. Esiopetuksesta perusopetukseen siirtymisen käytännöt on kuvattu Porin kaupungin esiopetuksen opetussuunnitelmassa.

Päiväkoti Ankkurin 5-vuotiaista suurin osa jatkaa esiopetusryhmässämme ja edelleen Porin Kristillisessä koulussa. Kun lapsi siirtyy esiopetukseen, ryhmän aikuisilta esiopetusryhmän aikuisille siirtyvä tieto ja lapsituntemus auttaa siirtymien läpiviemisessä ja auttavat huomioimaan lapsen tarpeet yksilöllisesti ja luomaan hänelle turvallisen ympäristön. Ryhmien aikuiset tapaavat arjessa päivittäin myös toisen ryhmän lapsia, joten aikuiset ovat jossain määrin jo lapsellekin tuttuja. Esiopetuspaikkaa haetaan erikseen, ja sen myöntää päiväkodin johtaja. Esiopetuksesta perusopetukseen siirtymisen käytännöt on kuvattu Porin Kristillisen koulun esiopetuksen opetussuunnitelmassa.

2.4. Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, inklusiiviset periaatteet ja lapsen syrjintäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen⁸⁸, varhaiskasvatustlain⁸⁹ ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia⁹⁰ koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdyksi, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvytyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan.

⁸⁷Esimerkiksi varhaiskasvatustilaki 40–42 §

⁸⁸YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

⁸⁹Varhaiskasvatustilaki 20 §

⁹⁰YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 27/2016

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään. Henkilöstön tehtävänä on aktiivisesti puuttua kiusaamiseen, rasismiin ja väkivaltaan. Henkilöstö huolehtii, että jokainen lapsi kokee varhaiskasvatuksessa olonsa turvallisesti, eikä tule ulossuljetuksi.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada riittävää ja oikea-aikaista tukea⁹¹ varhaiskasvatuksessa. Lapsella on oikeus⁹² saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, vammasta, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatuskäytäntöihin⁹³. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää taitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnustetaan ja noudatetaan kestävä elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyuden olevan edellytys sosiaaliselle kestävyydelle ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Porin varhaiskasvatus perustuu kaupungin arvoihin ja strategiaan, varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoihin sekä varhaiskasvatukseen. Jokaisessa yksikössä on myös laadittu yhdenvertaisuus- ja tasa-arvo- sekä kiusaamisenehkäisy-suunnitelma. Keskeisenä ajatuksena näissä kaikissa on nähdä lapsi osallisena ja aktiivisena oman elämänsä toimijana. Tätä ajatusta varhaiskasvatuksessa pyritään aktiivisesti toteuttamaan.

⁹¹Varhaiskasvatustalaki 15 a §

⁹²YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

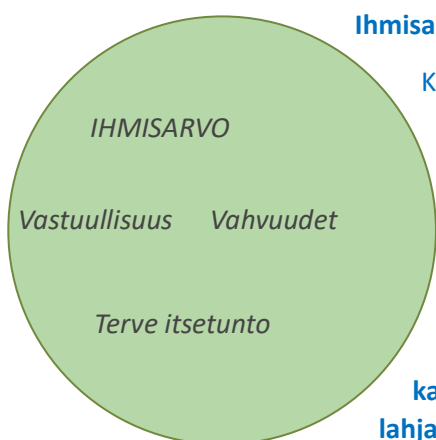
⁹³Varhaiskasvatustalaki 3 § 1 momentti 6 kohta

Porin Kristillisen koulun ja päiväkotikoulun arvot pohjautuvat kristilliseen maailmankuvaan, joka on kaiken ytimessä. Olennaisena osana maailmankuvaa on kristillinen ihmiskuva, joka on erotettu sen vuoksi omaksi kehäkseen. Arvot, jotka pohjautuvat kristilliseen maailmankuvaan, ohjaavat käyttäytymistämme, eli sitä miten toimimme. Arvomme kumpuavat Raamatun arvomaailmasta, kuten suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan juuretkin tekevät. Kiitollisuus,

kunnioitus, vastuullisuus, armollisuus ja rehellisyys ovat kristillisiä arvoja, jotka ovat olleet myös yhteiskuntamme rakentumisen perustana.

Kristillinen maailmankuva, ihmiskäsitys ja arvot näkyvät yhteisössämme käytännössä seuraavissa arvokeskusteluissa painotettaviksi valituissa arvokokonaisuuksissa. Ydinarvomme ovat ihmisarvo, kunnioitus ja yhteisöllisyys. Näiden arvojen toteutumiseen pyritään sekä yksilö- että yhteisötasolla. Lisäksi kaikessa toiminnassa otetaan huomioon esi- ja varhaiskasvatussuunnitelmien perusteiden arvot.

Kristillisen ihmiskäsityksen mukaan jokainen ihminen on äärettömän arvokas ja häntä tulee kohdella sen mukaisesti. Ihmisen tulee tästä syystä arvostaa myös itseään. Kristillinen ihmiskäsitys korostaa ihmisten tasa-arvoa ja yhteistä ihmisyyttä sosiaalisista, taloudellisista tai katsomuksellisista eroista huolimatta. Tältä pohjalta esiopetuksen ja koko päiväkodin henkilökunta pyrkii tukemaan jokaisen lapsen kasvua ja oppimista. Esiopetus vahvistaa **terveen itsetunnon kasvua** sekä auttaa lasta tunnistamaan omia **vahvuuksiaan ja lahjakkuuden alueitaan** sekä hyödyntämään niitä omaksi ja muiden iloksi.

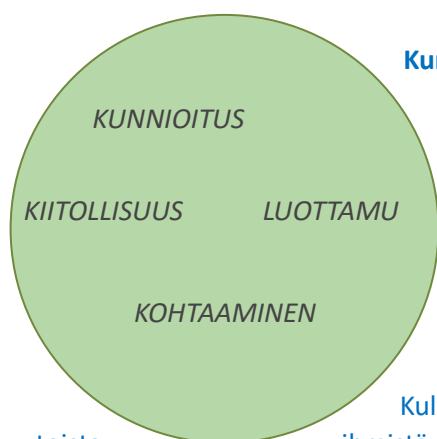
Ihmisarvon tunnustaminen on osa kristillistä maailmankuvaa. Kristillisen ihmiskäsityksen mukaan ihmisen alkuperä on Jumalassa, kaiken Luojassa. Jumala on luonut ihmisen omaksi kuvakseen, mikä erottaa ihmisen muusta luomakunnasta. Ihmisarvon taustalla on myös rakkauden kaksoiskäsitys, joka ohjaa meitä rakastamaan lähimmäistämme niin kuin itseämme ja jumalaa koko sydämeistämme.

Kristillisessä esiopetuksessa korostetaan **vastuullisuuden** merkitystä omassa toiminnassa ja ihmissuhteissa.

Vastuullisuus tarkoittaa:

- suhteessa itseen omasta hyvinvoinnista huolehtimista ja velvollisuuksien hoitamista

- suhteessa lähimmäisiin toisten kunnioittamista, arvostamista, heikomman puolustamista, huolenpitoa ja palvelemista
- suhteessa yhteisöön osallistumista yhteiseen päätöksentekoon ja vaikuttamiseen sekä oikeudenmukaisemman yhteiskunnan rakentamiseen
- suhteessa ympäristöön luonnon monimuotoisuuden suojelemista ja luonnonvarojen hyödyntämistä eettisesti kestävien periaatteiden mukaisesti.

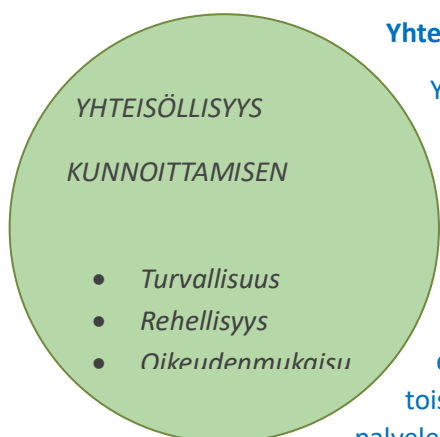
Kunnioitus ja luottamus

Kunnioitus ja luottamus ovat ihmiselle tärkeiden suhteiden perusta. Kristillisessä varhaiskasvatuksessa opetellaan kunnioittamaan jokaista ihmistä. Kunnioituksen oppimisen edellytyksenä on, että aikuiset antavat myönteisen mallin kunnioittavasta kohtelusta ja auktoriteettina olemisesta. Siten myös lapsi kokee tulevansa kunnioitetuksi ja näin yhteisöön syntyy luottamukseen perustuvia kasvatussuhteita.

Kultainen sääntö ohjaa kunnioittamaan teoissaan ja valinnoissaan toista ihmistä ja tekemään toiselle niin kuin toivoisi itselleen tehtävän. Jumala kunnioittaa ihmistä myös siten, että antaa meille valinnanvapauden elämässämme ja tämän mallin mukaisesti myös kristillinen kasvatusta antaa ihmiselle vapauden tehdä omat valintansa ja kunnioittaa ihmisen valinnan vapautta.

Toimintakulttuuri korostaa **aitoa kohtaamista**, jossa jokainen voi kokea tulevansa nähdyksi, kuulluksi, ymmärretyksi ja hyväksytyksi sellaisena kuin on. Varhaiskasvatuksessa edistetään vuorovaikutus- ja tunnetaitojen oppimista ja myönteisten suhteiden rakentumista. Ihmisten ja kulttuurien erilaisuus nähdään arvokkaana ja elämää rikastuttavana. Opetellaan kunnioittamaan erilaisuutta ja tukemaan toisia niin lahjakkuuden kehittämisessä kuin kehittymässä olevien taitojen arvostamisessakin. **Kiitollisuus** on positiivinen asenne siitä, mitä me olemme ja mitä meillä jo on. Elämä itsessään on kiitollisuuden aihe. Kristillisessä esiopetuksessa opetellaan kiittämään arkipäivän tilanteissa. Negatiivisistakin asioista opetellaan viestimään ystävällisesti ja sävyisästi.

Vastuu kodin kanssa tehtävän yhteistyön kehittämisestä on päiväkodilla. Yhteistyö edellyttää henkilöstön aktiivisuutta ja aloitteellisuutta sekä keskustelua ja tiedottamista huoltajan, opettajan ja lapsen oikeuksista sekä velvollisuuksista. Yhteistyön lähtökohtana on eri osapuolien keskinäinen kunnioitus. Kodin kanssa tehtävässä yhteistyössä otetaan huomioon perheiden erilaisuus, yksilölliset tarpeet sekä perheen kieli- ja kulttuuritausta

Yhteisöllisyys

Yhteisöön kuulumisen ja hyväksytyksi tulemisen kokemus ovat jokaisen perustarpeita. 10 käskyä sisältää hyvän elämän ohjeita yhteisöllisyyteen ja toinen toistemme kanssa elämiseen mm. rehellisyyteen, oikeudenmukaisuuteen, turvallisuuteen ja vuorovaikutukseen. Haluamme kehittää yhteisöä, joka pitää huolta, rohkaisee, kannustaa ja nostaa muita. Samalla näemme, että elämässä menestymisen edellytyksenä ovat hyvät yhteisössä elämisen taidot, esim. toisten huomioon ottaminen, vuorovaikutus, auttaminen ja palveleminen, vuoron odottaminen, anteeksi pyytäminen, sopiminen,

vastuullisuus ja johtaminen. Yhteisöllisyyteen kuuluu myös suomalaisen kulttuuriperinnön sekä yhteiskunnan perustana olevien arvojen ja toimintatapojen välittämiseen sukupolvelta toiselle. Jokaisella lapsella on oikeus turvalliseen oppimisympäristöön, jonka terve yhteisöllisyys tarjoaa.

Yhteisöllisyydelle leimaa-antavaa on **kunnioittamisen kulttuuri**. Se rakentuu turvallisuudesta, rehellisyydestä, oikeudenmukaisuudesta ja armollisuudesta. Turvallinen oppimisympäristö ja hyvä ilmapiiri edistävät ja tukevat sosiaalista, henkistä, hengellistä ja fyysistä hyvinvointia.

Turvallisuus syntyy yhteiskunnan laatimien ja päiväkotijärjestäjien yhteisten sääntöjen kunnioituksesta ja kiinnipitämisestä. Lapsen ei tarvitse pelätä epäonnistumista, erilaisuutta tai kiusatuksi tulemistakaan, vaan hän saa olla aidosti oma itsensä. Tarvittaessa löytyy aina kuunteleva aikuinen, joka puuttuu ongelmallisiin tilanteisiin. Turvallisuus on perusta muiden arvojen toteutumiselle.

Rehellisyyttä opetetaan suhteessa itseen ja yhteisöön. Rehellisyys tarkoittaa niin omien vahvuuksien ja ansioiden kuin myös puutteiden ja laiminlyöntien kohtaamista ja käsittelemistä. Lasta rohkaistaan olemaan oma itsensä. Lapsia ohjataan puhumaan totta ja toimimaan vastuullisesti.

Itsessään mittaamattoman arvokas lapsi on aina yhdenvertainen ja tasa-arvoinen suhteessa toisiin lapsiin riippumatta ominaisuuksistaan tai lähtökohdistaan. Oikeudenmukaisuuteen liittyy kuitenkin myös suhteellisuutta, minkä vuoksi käsitteen sisältöä pohditaan filosofisia, moraalisia, oikeudellisia ja teologisia näkökulmia painottaen.

Armollisuudella tarkoitetaan anteeksi antavaa asennetta. Lapset opetetaan pyytämään ja antamaan anteeksi sekä kantamaan vastuun omista teoistaan ja tekemättä jättämisistään. Kun ihmissuhteissa tulee loukkaantumisia, tai sääntöjä rikotaan, siitä keskustellaan avoimesti oikeudenmukaisuutta korostaen ja riidat sopien.

Varhaiskasvatus arvostaa lasten, opettajien ja kasvattajien, muiden yhteisön jäsenten ja ulkopuolisten asiantuntijoiden sekä perheiden merkitystä toiminnassaan. **Vuorovaikutuksella** eri tahojen kesken edistetään yhteistyötä. Tärkeää on mahdollisuus tulla kuulluksi ja kantaa yhdessä toisten kanssa vastuuta hyvän päiväkotiyhteisön rakentamisesta. Lapsetkin voivat vaikuttaa esiopetusryhmän työskentelyyn ja toimintaympäristöön.

Katsomustietoisuus liittyy erityisen maailmankatsomuksen mukaisen opetuksen profiiliin. Varhaiskasvatuksen ja esiopetuksella tuetaan lasten omaehtoista ajattelua ja tarjotaan aineksia maailmankatsomuksen rakentamiseksi. Kristillisessä varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa korostetaan lapsen ja vanhempien valinnanvapautta. Lapsen huoltajalle selvitetään toiminnan, kasvatuksen ja opetuksen maailmankatsomukselliset lähtökohdat ja painotukset ennen asiakkuuden alkamista. Lähtökohdana oleva kristillinen arvopohja toteutuu läpäisyperiaatteella osana kristillisen varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen toimintakulttuuria.

2.5. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoissa ja tarkkailemalla ympäristöään sekä jäljitellessä muiden

toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuriseen taustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvallisiksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatustilanteiden lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

Porin varhaiskasvatuksessa lapsi nähdään aktiivisena toimijana. Lapsiryhmissä yhteenkuuluvuus rakentuu yhteisten kokemusten ja jaetun tekemisen kautta erilaisissa vuorovaikutustilanteissa. Kasvatushenkilöstön tärkeänä tehtävänä on tukea jokaisen lapsen mahdollisuuksia aktiiviseen toimintaan. Kasvatushenkilöstön sensitiivinen vuorovaikutus lapsen kanssa tukee lapsen omia osallistumisen taitoja. Kasvattajien on tärkeä huolehtia siitä, että jokainen lapsi saa onnistumisen kokemuksia ja näin rakennettua myönteistä minäkuva. Toiminnan suunnittelussa ja järjestämisessä huomioidaan, että jokainen pystyy osallistumaan ja onnistumaan.

Leikin merkitys on tärkeä Porin varhaiskasvatuksessa. Eri ikäiset lapset oppivat monia taitoja ja asioita leikin kautta. Lisäksi leikki lisää hyvinvointia sekä yksittäiselle lapselle, että koko ryhmälle. Lapsen havainnoiminen ja kasvatushenkilöstön riittävä tuki leikkitilanteissa on tärkeää.

2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatustieteeseen ja varhaiskasvatustieteeseen perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä henkilöstön yhteistä ymmärrystä siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää⁹⁴.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatustiete, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämisessä. Kasvatus, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

⁹⁴Varhaiskasvatustilanne 2 ja 23 §

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeinä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohtana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoidaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetuksessa huomioidaan lapsille luontainen uteliaisuus ja tutkimisen halu. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-alaiselle osaamiselle (luku 2.7), pedagogiselle toiminnalle (luku 4), ja lapsen tuelle (luku 5) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen, ovat keskeinen osa lapsen päivää ja osa pedagogista toimintaa. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatus- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

2.7. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Tietojen ja taitojen käyttämiseen vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvamisen, opiskelu, työnteke sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisessa suunnittelussa.

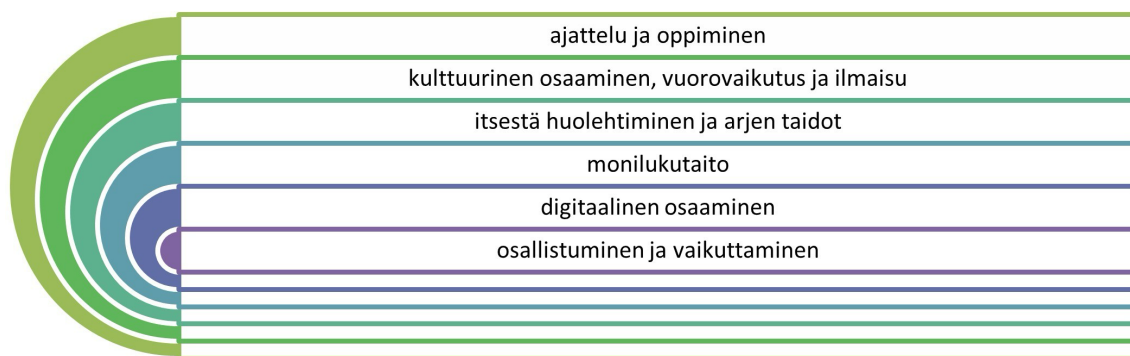
Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-aluetta:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- digitaalinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

Porin varhaiskasvatuksessa ihmettely, tutkiminen ja uuden oivaltaminen ovat tärkeä osa pedagogista toimintaa. Yhteisten keskustelujen ja pohdintojen kautta kiinnitetään huomiota ympäristöön ja sen ilmiöihin. Lapsia kiinnostavat aiheet nostetaan yhteiseen keskusteluun. Lapsia kannustetaan tutkimaan ja ratkomaan arjen pulmia sekä luottamaan omaan osaamiseensa.

Kuvio2: Osaamisen osa-alueet

Porissa lapsiryhmissä tutustutaan ryhmässä esiintyviin kieliin, kulttuureihin ja katsomuksiin. Oppimisympäristössä eri kulttuurit näkyvät arjessa ja leikissä. Perheiden omaa asiantuntemusta käytetään apuna eri kulttuureihin tutustumisessa. Suomalaisen kulttuurin perinteet ja juhlat huomioidaan vuoden kierrossa.

Jokapäiväiset arkitoiminnot ruokailu-, pukeutumis- ja riisumistilanteet, päivälepo, ulkoilu sekä erilaiset siirtymätilanteet ovat lapselle ominainen oppimisen lähde. Porin varhaiskasvatuksessa niitä hyödynnetään varhaiskasvatuksen tavoitteissa ja opetussisällöissä. Näin toimintatilanteet korostuvat leikin ja monipuolisen opetuksellisen toiminnan rinnalla tärkeinä pedagogisina mahdollisuuksina.

Yhteistyö korostuu huoltajien ja varhaiskasvatuksen välillä itsestä huolehtimisen ja arjen taitojen harjoittelussa. Huoltajien toiveita kuullaan muun muassa päivälepoon ja ruokailuun liittyvien tapojen suhteen. Lapsiryhmän toiminnallinen kokonaisuus on kuitenkin suunnittelun perusta. Yhteistä keskustelua huoltajien kanssa edellyttää myös erilaisten tunteisiin ja turvallisuuteen liittyvien taitojen harjoittelu niin fyysisissä kuin mediaympäristöissäkin.

Porin varhaiskasvatuksessa monilukutaitoa kehitetään leikin, ihmettelyn ja tutkimisen avulla vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Monilukutaitoon sisältyy laaja tekstikäsitelmä. Tekstit voivat olla kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa sekä näiden yhdistelminä. Leikin avulla tartutaan lasta kiinnostaviin ilmiöihin. Maailman ja sen ilmiöiden yhteinen ihmettely, havainnoiminen ja tutkiminen tukevat lasten monilukutaidon kehittymistä.

Lasten oppimisympäristöjen tulisi olla tekstien ja kuvien rikastuttamia, jotka kannustavat ja motivoivat lapsia lukemaan ja tulkitsemaan erilaisia tekstejä ja viestejä.

Kasvatuksessa huomioidaan lapsen toiminnallisuus ja kokemuksellisuus ja hän saa mahdollisuuksia kokea, tutkia, kokeilla ja toimia kaikkien aistiensa kautta. Oppimista tapahtuu kaikissa varhaiskasvatuksen toimintaympäristöissä ja arjen tilanteissa, kuten esimerkiksi ulko- ja sisäleikeissä, ohjatussa toiminnassa, leikkipuistossa, pukemis- ja ruokailutilanteissa, wc:ssä, vierailuilla, lepohetkellä, retkillä ja liikenteessä.

Yhdessä opetellaan kaveritaitoja, toista kunnioittavia käytöstapoja, liikuntataitoja, leikkejä, uusia makuja, sopivaa äänenkäyttöä, itseilmaisua ja tunteiden näyttämistä sekä itsesääätelytaitoja. Matemaattisia ja kielellisiä taitoja opeteltaessa huomioidaan iänmukaiset taidot ja oppimisvalmiudet.

Aikuisen vastuulla on luoda mahdollisuuksia kokeilla, leikkiä, tutkia ja ihmetellä yhdessä. Aikuisen tulee olla aktiivinen ja rohkeaseva ja mahdollistaa toiminta välineillä, aikaa ja tilaa antamalla ja erityisesti sallimalla erilaiset tutkivat kokeilut. Aikuisten tulee mahdollistaa, että oppimisympäristössä näkyy lasten käden jälki. Positiivisen ilmapiirin luomalla lapsia ohjataan näkemään epäonnistumiset tai virheet oppimiskokemuksina.

2.7.1. Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelulle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoita ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan lasten iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyyteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään erilaisia ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

Toiminnassa otetaan huomioon lasten toiveet/ideat, joita toteutetaan mahdollisuuksien mukaan, jotta he saavat onnistumisenkokemuksia ja saavat kokea omat ajatuksensa merkityksellisiksi. Tärkeää on lasten itse oivaltaminen ja tutkiminen kaikin aistein. Ihmettely ja kysymykset vievät etsimään tietoa, uusia ratkaisuja ja ymmärrystä. Aikuinen ei anna vastauksia aina valmiina, vaan auttaa lasta löytämään ne itse.

2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida ja pohtia omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva

vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille toisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Kulttuurinen kasvatus ja vuorovaikutus on oleellinen osa eettistä kasvatusta. Kristillinen painotus tulee esiin erityisesti siinä, että jokainen on yhtä arvokas, kieleen, kulttuuriin, ulkonäköön tai taustaan katsomatta. Eri tavalla toimivia tai ajattelevia kunnioitetaan, heidän näkemyksensä otetaan huomioon ja heistä puhutaan arvostavasti. Kulttuuri-identiteetin kasvua tuetaan tutustumalla oman kulttuurimme juhliin, erityisesti kristillisten juhlapyhien sisältöön, ja perinteisiin ja vertaamalla niitä esimerkiksi eri kulttuuritaustan perheen tapoihin. Esimerkiksi isovanhempien kanssa yhteistyössä voidaan tutustua heidän lapsuutensa leikkeihin. Asioita lähestytään lapsen näkökulmasta ja kokemusmaailmasta käsin. Varhaiskasvatushenkilöstön tulee olla tietoisia omista kulttuurisista asenteistaan ja olla hyvänä esimerkkinä kunnioittavasta vuorovaikutuksesta.

Erityisesti jos päiväkodissa on perheitä tai henkilökuntaa, joilla on eri kulttuuritausta, voidaan heidän kanssaan yhteistyöllä tutustua lasten kanssa vieraan kulttuurin kieleen, makuihin ja tapoihin. Eri kulttuureihin tutustumalla hälvennetään ennakkoluuloja, voidaan oppia ymmärtämään esimerkiksi erilaisia tervehtimistapoja ja arvostavaa kohtaamista ja opetella puhumaan korrektisti esimerkiksi ulkonäköön liittyvistä asioista. Kulttuurinen kasvatus voi olla myös oikaisemassa kotoa mahdollisesti omaksuttuja negatiivisia asenteita, kuten ettei toisen kulttuurin lapsen kanssa saisi leikkiä tms.

Erilaisuuteen voidaan tutustua myös asettumalla toisen asemaan esimerkiksi jonkin vamman luomien rajoituksien ja mahdollisuuksien näkökulmasta, esim. Viettä aistiviikkoa tai tehdä retki liikuntarajoitteisen näkökulmasta.

Kristillisten juhlapyhien yhteydessä toiminnan sisällöissä suositetaan kristillisiä juhlaperinteitä.

2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävän elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen

oppimisympäristöissä, kuten lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikkumisen ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ja käyttäytymisen säätelyssä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, ymmärtämään, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Päivittäisissä kohtaamisissa toteutuvan tunnekasvatuksen lisäksi tukena ovat mm. kuvat ja videot ja pienten näytelmien avulla sekä niistä keskustellen voidaan sanoittaa erilaisia lasten kokemia tunteita ja tilanteita. Lapsella on lupa näyttää kaikki tunteensa ja häntä ohjataan rakentavaan tunneilmaisuun. Aikuinen auttaa lapsen tunteiden sanoittamisessa. Turvataitojen opettaminen lapsille ikä- ja kehitystasonsa mukaisesti, esimerkiksi vuorovaikutustilanteissa kerrotaan lapselle, millainen koskettaminen on sopivaa.

Lasta kannustetaan maistamaan erilaisia ruokia ja heidän kanssaan keskustellaan ruokailutilanteissa terveellisestä ravinnosta ja sen tärkeydestä. Lapsen wc-käynneissä lasta ohjataan hienotunteisesti ja kärsivällisesti. Pukemistilanteista pyritään tekemään mukavia jutustellen, lauluin ja loruin.

Lasta kannustetaan omatoimisuuteen ja kehutaan onnistumisista (esim. kuvakorttien peukku), mutta aikuinen on myös apuna sitä tarvittaessa ja aikuiset luovat ilmapiirin, jossa apua on helppo pyytää. Ohjaamme lasta huolehtimaan itsestään, toisistaan ja ympäristöstään, esimerkiksi siivoamaan jälkensä ja auttamaan myös kaveria. Lapset opettelevat huolehtimaan tavaroistaan ikätasoisesti, kuten viemään omat tavaransa lokeroon. Retkillä ohjataan turvalliseen liikennekäyttämiseen.

2.7.4. Monilukutaito

Monilukutaitoa tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito edistää lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinnan ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitelmä, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

Lapsia kannustetaan tekemään erilaisia viestejä, esimerkiksi kirjoittaen, piirtäen tai kuvina. Tuttuja logoja ja merkkejä voidaan tunnistaa esim. retkillä, kertoa tarinoita kuvien pohjalta ja pohtia erilaisten kuvien ja viestien todenperäisyyttä ja merkitystä. Mikäli lapsella on niin vahva kiinnostus pelien maailmaan, että se heijastuu jo muuhun toimintaan, huomioidaan ohjauksessa todellisuuden ja kuvitteellisten asioiden ja seuraamusten erojen painottaminen.

2.7.5. Digitaalinen osaaminen

Digitaalisuus on osa yhteiskuntaa, jossa lapsi kasvaa. Digitaalista osaamista tarvitaan ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, yhteiskunnassa toimimisessa ja oppimisessa. Digitaalisen osaamisen vahvistaminen edistää lasten koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä kotien kanssa tukea lapsen ymmärrystä digitaalisuudesta.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan digitaalisuuden roolia arkielämässä. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään dokumentoinnissa, leikeissä, vuorovaikutuksessa, peleissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet harjoitella, kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna digitaalisia välineitä edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä monilukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia digitaalisten ympäristöjen monipuoliseen, vastuulliseen ja turvalliseen käyttöön.

Lapsille pyritään antamaan yhtäläiset valmiudet tieto- ja viestintätekniikan taidoissa, kuten iPadien käytössä, ja hyödynnetään lasten kiinnostus ja motivaatio laitteiden käyttöön muiden asioiden opettamisen välineenä. Varhaiskasvatuksessa teknologiaa hyödynnetään esimerkiksi käyttämällä oppimispelejä ja -tehtäviä ja videoita. Lapset voivat kuvata ja äänittää omia tuotoksiaan ja tehdä omia videoita. Videoyhteydellä voidaan olla yhteydessä toiseen päiväkotiryhmään. Tietokoneen tekstinkäsittelyohjelmaa käytetään esimerkiksi numeroiden ja kirjainten opettelussa ja leikkikirjoittamisessa. Valokuvat ja digitaaliset tallenteet voivat olla myös osana lasten kasvunkansiota. Mikäli perheissä on tieto- ja viestintätekniikan erityisosaamista, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa toteuttaa lasten kanssa erilaisia projekteja. Mahdollisuuksien mukaan voidaan tehdä laaja-alaisen oppimisen yhteistyötä myös kristillisen koulun oppilaiden kanssa. Aikuinen ohjaa tieto- ja viestintätekniikan turvalliseen käyttöön

2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

Toiminnan suunnittelun pohjana ovat lasten tarpeet, kiinnostuksen kohteet ja toiveet. Lapset saavat esittää ideoitaan ja toiveitaan päiväkodin toimintaan ja niitä myös aktiivisesti kysellään. Lapsi on osallinen, ja aktiivinen toimija. Näin luodaan toimintakulttuuria, jossa lapset saavat kokea, että heidän mielipiteillään on merkitystä ja jokaisen mielipide on tärkeä. Lapset ovat myös mukana ryhmän yhteisten sääntöjen ja sopimusten luomisessa, jolloin lapsi kasvaa vähitellen vastuuseen yhteisissä päätöksissä. Young leader -tiimipedagogiikassa lapset ikätasoisesti harjoittelevat tiimijohtajan roolia ja rohkaistuvat osallistumaan ja harjoittelevat neuvottelua ja

toisten kuuntelemista. Aikuisten kannustus osallistumaan ja vaikuttamaan ruokkii lasten ideointia. Aikuinen mahdollistaa soveltuvien ideoiden ja leikkien toteutuksen luomalla aikaa, tilaa, välineitä ja tarvittaessa joustaen omista suunnitelmistaan.

Lasten kanssa arvioidaan toteutunutta toimintaa: mikä meni hyvin, mikä ei sujunut, mikä oli kivaa ja mistä he innostuivat. Heidän kanssaan pohditaan myös, miksi tilanteet menivät niin kuin menivät ja mikä siihen vaikutti. Lasta ohjataan ikätasoisesti ottamaan vastuuta omasta toiminnastaan ja annetaan myös pieniä luottamustehtäviä ja rohkaistaan ja kiitetään niiden hoitamisesta. Lapselle luodaan onnistumismahdollisuuksia, eli tehtävät ovat sellaisia, että hän voi niistä suoriutua.

Yhteisiä sääntöjä ja sopimuksia tarkistetaan yhdessä ja perustellaan ne. Luodaan ilmapiiri, jossa armollisuus ja uudelleen yrittämisen mahdollisuus ovat läsnä. Aikuinen uskoo lapsen osaamiseen ja oppimiseen ja viestittää tätä myös lapselle. Kristillisen näkökulman myötä painotamme vuorovaikutustilanteissa sitä, että jokainen on arvokas ja jokaisella on omat lahjansa annettavana yhteiseksi hyödyksi ja iloksi. Tuemme lasta arvostamaan itseä ja toisia ja iloitsemaan niin omista kuin toistenkin onnistumisista ja osaamisesta. Jokaista tulee kohdata kunnioittaen

Lasten kanssa keskustellaan myös heidän oppimisestaan ryhmänä ja yksilöinä, ja kasvun kansio voi olla tässä apuna osoittamassa opittuja taitoja (valokuvat, piirroksat, askartelut). Lisäksi henkilökunta arvioi omaa toimintaansa ja laaja-alaisen oppimisen tavoitteiden toteutumista työskentelyssä niin yksin kuin tiiminäkin. Pedagogisten suunnittelun ja tavoitteiden kirjaaminen luo jatkumoa ja auttaa toiminnan tavoitteiden toteutumisen arvioinnissa. Varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista arvioidaan myös henkilökunnan yhteisissä palaverissa vuoden aikana ja sen pohjalta tarvittaessa täsmennetään suunnitelmia.

Kokonaisuudessaan Päiväkotien Ankkurin varhaiskasvatus toteutuu kristilliseltä arvopohjalta, joka on läpäisy periaatteella läsnä kaikessa päiväkodin toiminnassa.

Toiminta, kasvatus ja opetus ovat varhaiskasvatukselle asetettujen yleisten kasvatustavoitteiden ja opetukselle asetettujen tavoitteiden mukaisia. Ne eivät edellytä lapsen henkilökohtaista sitoumusta tai pyri vaikuttamaan siten, että hän sitoutuu kristilliseen maailmankatsomukseen tai jonkun sitä edustavan yhteisön jäsenyyteen. Kristillisessä varhaiskasvatuksessa korostetaan lapsen ja huoltajien valinnanvapautta. Tämän arvon kunnioittaminen merkitsee kristillisen päiväkodin toiminnassa esimerkiksi sitä, että lapselta tai heidän perheiltään ei edellytetä kristillistä maailmankatsomusta.

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on inklusiivinen varhaiskasvatus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- *arvoista ja periaatteista*
- *työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta*
- *oppimisympäristöistä ja työtavoista*
- *yhteistyöstä ja sen eri muodoista*
- *vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä*
- *henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta*
- *johtamisrakenteista ja -käytännöistä*
- *toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.*

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnistetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatustyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria⁹⁵ kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahvuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Lapsille tarjotaan sopivia oppimisen haasteita, ja heille turvataan tarvittava tuki (luku 5). Oppimisympäristöjä arvioidaan ja kehitetään yhdessä lasten kanssa heille sopiviksi.

Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusion periaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusion johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Johtaminen vaikuttaa keskeisesti varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin ja sen inklusiivisuuden kehittäminen edellyttää

⁹⁵HE 148/2021 s. 30–31

pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Varhaiskasvatusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti⁹⁶.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännöissä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Porissa toimintakulttuuria arvioidaan, kehitetään ja ylläpidetään koko työyhteisön yhteisillä pedagogisilla keskusteluilla ja niitä tukevilla rakenteilla. Ammatillista tietoisuutta ylläpidetään jatkuvalla oman työn reflektoinnilla tiimissä ja työyhteisössä. Arvioinnin apuna käytetään Kansallisen arviointikeskuksen (Karvi) tekemiä varhaiskasvatuksen laadun arvioinnin perusteita ja suosituksia sekä laatuindikaattoreita.

Porissa varhaiskasvatussyksiköt mukaan lukien perhepäivähoito määrittelevät vuosittaisissa pedagogisissa toiminta- ja lukukausisuunnitelmissaan, miten henkilöstö, vanhemmat ja lapset havainnoivat ja arvioivat toimintakulttuuria ja sitä kautta osallistuvat sen suunnitteluun ja kehittämiseen.

Päiväkoti Ankkurissa rohkaistaan kaikkia osapuolia oppimaan toisiltaan. Erehdyksiin suhtaudutaan armollisesti ja ne nähdään oppimiskokemuksina epäonnistumisten sijaan. Avoimessa ilmapiirissä niin onnistumisista kuin erehdyksistäkin keskusteleminen ja rehellinen vastavuoroinen palaute luo uusia ideoita ja kokeiluja. Toimintahetkien ja kasvatustilanteiden yhteinen arviointi rohkaisee ja auttaa löytämään myös uusia toimintamalleja. Jokaista työntekijää rohkaistaan tuomaan oma osaamisensa ja erityistaitonsa koko tiimin ja lasten hyväksi ja luodaan sille tilaa. Apua saavat myös aikuiset pyytää, yksin ei tarvitse pärjätä. Vuosittaiset kehityskeskustelut esimiehen kanssa ovat myös oppimistilanne puolin ja toisin. Henkilöstö osallistuu alan koulutuksiin pitkin vuotta ja jakaa opitun koko työyhteisölle.

⁹⁶Varhaiskasvatuslaki 4 § ja HE 40/2018 vp, s. 85

Lapsia ohjataan ikätasohuomioiden myös oppimaan ja itse ajattelemaan, ilman että on aina valmiita malleja, miten toimia. Lasten ideoita ja mielenkiinnonkohteita arvostetaan ja niihin tartutaan. Lasten kanssa luodaan myös erilaisia oppimistilanteita tutkien ja kokeillen. Lapsi voi myös opettaa aikuista, eikä vain toisinpäin. Huoltajia otetaan myös soveltuvien osien mukaan toteuttamaan esimerkiksi omaan erityisalaansa liittyviä projekteja.

3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyys- ja salli myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

Päiväkotikoti Ankkuri on osa myös isompaa oppivaa yhteisöä. Yhteistyössä Porin Kristillisen koulun kanssa järjestetään vanhempainkoulutusta ja päiväkodin ja koulun opettajien yhteishankkeiden myötä opettajat oppivat myös toisiltaan.

3.1.2. Oppimiseen, leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä oppimisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialoitteille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

Leikki ja vuorovaikutus

Painotamme jokaisen ryhmään kuulumisen tunnetta, jotta jokainen lapsi saisi kokea tulevaisuutta kuulluksi ja nähdyksi. Lapsia ohjataan kutsumaan toisiaan ”Tule mukaan!”, jotta rohkeimmat lapset ottavat aktiivisen osan yksinäisten kutsumiseksi mukaan leikkeihin. Erityisesti uusien lasten aloittaessa päiväkodissa, on leikki ja turvallisten vuorovaikutussuhteiden luominen keskeisin asia. Leikille luodaan tilaa, leikkirauhaa, aikaa ja leikin päättämiseksi annetaan aikaa ja ennakoitua tilanteen muutoksia lapselle. Leikki on lapsen työtä ja siihen voidaan tuoda opetuksellisia elementtejä ja aikuisen tehtävä onkin rikastuttaa leikkiä ja sanoittaa sitä. Rikastuttaminen voi olla esimerkiksi leikkivälineiden vaihtelua, uusien ideoiden tuomista,

muutoksia tilankäytössä tai aikuisen roolin muutoksia leikissä. Aikuinen voi itse leikkiin osallistuen ohjata leikkiä ja siinä toteutuvia vuorovaikutussuhteita. Tärkeää on aikuisen pysähtyminen ja paneutuminen leikkiin ja vuorovaikutukseen – aito läsnäolo. Aikuinen voi tukea leikkien valintaa sekä lasten tutustumista ja ryhmäytymistä leikkipareja ja -ryhmiä vaihdellen. Tämä auttaa uusien kaverisuhteiden syntymisessä.

Aikuinen antaa omalla vuorovaikutuksellaan mallin äänenkäytöstä, kunnioittavasta kohtaamisesta ja puhetavasta sekä sitoutumisesta tilanteeseen. Aikuisen tulee havainnoida lasten leikkiä läheltä, jotta lasten aloitteet, myös sanattomat, tulevat huomioiduiksi ja jotta aikuinen voi niitä tarvittaessa sanoittaa muille lapsille.

3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta⁹⁷ ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyy osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa varhaiskasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä⁹⁸. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennako-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

Niin aikuisten kuin lastenkin kesken rohkaisemme jokaista aktiiviseen osallistumiseen. Jokaisen mielipiteet ovat tärkeitä ja myös sanattomia viestejä huomioidaan. Lasten toiveet otetaan huomioon toiminnan suunnittelussa. Myös huoltajat saavat osallistua toimintakauden suunnitteluun syksyn vanhempainilloissa ja tuoda vuoden mittaan omia aloitteitaan esiin, olla esim. toteuttamassa tapahtumia tai vierailuja, ja antaa palautetta toiminnastamme.

Eri-ikäisistä ja -taitoisista lapsista koostuvassa ryhmässä ohjataan lapsia suhtautumaan toisiinsa arvostavasti, eikä väheksyvästi esimerkiksi ikään, kokoon tai taitoihin liittyvien seikkojen vuoksi. Jokainen saa olla tärkeänä osana ryhmää omista taidoistaan käsin.

Aikuisten tulee olla tietoisia omista stereotyyppisistä ajatuksistaan suhteessa lapsen sukupuoleen, jotta vääränlaisia yleistyksiä ei tehtäisi, esim. ”kaikki pojat tykkäävät vauhdikkaista leikeistä”. Lapsen luonteen tulee olla määrittävä tekijä siinä, miten häntä ohjataan. Kristillisenä

⁹⁷Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 6 kohta

⁹⁸Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 7 ja 8 §

päiväkotina haluamme kuitenkin pitää esillä myös kristillisen maailmankatsomuksen mukaisen näkökulman tyttöjen ja poikien erilaisuudesta.

3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuntuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään moninaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa kulttuureista ja katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävää kehitystä.

Kulttuurinen moninaisuus näkyy päiväkodissamme myös siinä, että perheet edustavat eri kirkkokuntia tai kristillisiä yhteisöjä ja näin ollen myös odotukset siitä miten kristillinen arvomaailma näkyy, voivat huoltajilla olla hyvin erilaiset. Vanhemmille selvitetään päiväkodin toimintakulttuurin periaatteet ja yhteiskristillinen arvopohja. Päiväkotia ei ole sidoksissa mihinkään seurakuntaan, mutta toimii niiden kanssa läheisessä yhteistyössä.

Monikulttuurisuus nähdään rikkautena ja eri kulttuuritaustaisen lapsen huoltajien kanssa sovitaan, miten lapsen oman kulttuuri-identiteetin kasvua tuetaan ja millaisia arjen käytännönasioita kasvatushenkilöstön on hyvä huomioida. Huoltajien kanssa myös tehdään yhteistyötä kulttuurien esittelyssä. Lapsia tutustutetaan eri kulttuurien tapoihin, ruokakulttuuriin ja kieleen. Maahanmuuttajaperheiden kanssa tehdään yhteistyötä kotouttavan tahon kanssa.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisyyden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

Keskeistä on aikuisten malli; selkeä ja yleiskielinen puhe, selkeä artikulointi, puheen sävy ja tapa puhua kunnioittavasti niin läsnä olevalle lapselle kuin myös muista lapsista ja vanhemmista. Vieraisiin kieliin tutustutaan esimerkiksi laululeikein, vierailijoiden myötä, vieraan kielen laulua tai puhetta kuunnellen tai tervehdyksiä opetellen.

Tarvittaessa käytössä on tukiviittomia. Vuorovaikutustilanteissa kieltä opitaan luonnollisena osana arkea. Kielen oppimisessa ja rikastuttamisessa tärkeitä ovat lastenkirjallisuus, runot, lorut ja laululeikit. Lapset saavat itse tuottaa omia kielellisiä tuotoksia, esim. tarinoita. Opetuksessa huomioidaan kielen käyttötaidot, keskustelut lasten kanssa ja pohditaan yhdessä sanojen merkityksiä ja opitaan uusia käsitteitä eri asiayhteyksissä. Leikeissä erilaisiin vuorovaikutustilanteisiin liittyvää tarkoituksenmukaista kieltä harjoitellaan, esim. kaupassa käynti, puhelimeen vastaaminen. Myös oman kielen murteet ja kulttuuriset piirteet kuten elehtiminen ovat monipuolista kielen käyttöä.

3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä⁹⁹. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa, syrjintää eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmennetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

Porissa on esiopetuksen alueellisten oppilashuoltosuunnitelmien yhteydessä laadittu suunnitelma lasten suojaamiseksi väkivallalta, kiusaamiselta ja häirinnältä. Yksiköt ovat tehneet omat suunnitelmansa, jotka koskevat kaikkia varhaiskasvatusikäisiä lapsia. Varhaiskasvatuksen toiminnassa tähdätään siihen, että kaikilla on hyvä olla ryhmässä. Toiminnassa vahvistetaan ryhmäytymistä ja ryhmähenkeä tukevia toimintamalleja. Varhaiskasvatuksen henkilöstö huolehtii siitä, että kukaan ei jää yksin ja kaikille on kaveri. Kaikkiin kiusaamistilanteisiin puututaan ikätason mukaisesti ja etsitään positiivisen ohjauksen kautta rakentavia ratkaisuja. Lapsiryhmän ilmapäiri on turvallinen, aikuiset ovat läsnä lapsille.

Porissa käytetään Opetushallituksen turvallisuusohjeita, joissa on tärkeimmät turvallisuuteen liittyvät suunnitelmat, ohjeistukset ja lomakkeet. <https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/varhaiskasvatuksen-turvallisuustyon-organisointi-ja-johtaminen>, [Malli turvallisuuskansiosta | Opetushallitus \(oph.fi\)](#)

Porin varhaiskasvatus tekee Palveluliikelaitoksen kanssa yhteistyötä ruokahävikin vähentämiseksi. Toiminnoissa kiinnitetään huomiota materiaalien uusiokäyttöön ja harjoitetaan kierrättämistä. Lisäksi Porin kaupunki on mukana Hiilineutraalien kuntien (Hinku) verkostossa, jossa sitoudutaan parantamaan energiatehokkuutta ja lisäämään uusiutuvan energian käyttöä.

⁹⁹Varhaiskasvatuslaki 10 §

Varhaiskasvatus on myös mukana kehittämässä Porin kiertotalouden tiekarttaa. Tiekartta kokoaa yhteen kaupungin sitoumukset vastuullisuuteen, kiertotalouteen ja vähähiilisyyteen. Jatkossa se ohjaa ja velvoittaa edistämään niitä konkreettisesti toimenpiteiden kautta.

Pori ympäristöineen tarjoaa monenlaista nähtävää ja koettavaa varhaiskasvatuksikäisille lapsille. Varhaiskasvatuksen retket ja tutustumiskäynnit suunnataan ainoastaan omaan kotikaupunkiimme. Näin vahvistetaan lapselle oman kotiseudun monipuolisuutta ja tärkeyttä. Samalla huomioidaan ympäristöystävällisyys ja hiilijalanjälki, kun matkustetaan lähelle. Moneen paikkaan pääsee tarvittaessa porilaista joukkoliikennettä hyväksi käyttäen.

Päiväkotikiikarit on kiusaamisen ehkäisyn ja puuttumisen suunnitelma.

Retkillä lapset käyttävät liikenneliivejä ja myös mahdolliset avustajat ovat mukana valvomassa. Lasten turvallisuuden pohjana on riittävä valvonta, aktiivinen havainnointi ja ennakointi ja aikuisten aito läsnäolo. Fyysistä turvallisuutta luodaan ja riskitilanteita ennaltaehkäistään mm. lukitsemalla piha-alueen portit, lapset ohjataan käyttämään sisällä tossuja liukastumisen estämiseksi, lasten kiipeillessä varmistetaan turvalliset alastulot, siirtymissä liikutaan jonossa tai muuten ohjatusti ja lapsia ohjataan kulkemaan portaissa kävellen. Ryhmien ulkoilutilanteiden aikataulua porrastetaan mahdollisuuksien mukaan, jotta eri ikäisten lasten erilainen toiminta mahdollistuu pihassa paremmin (esimerkiksi isoilla enemmän tilaa vauhdikkaisiin peleihin jne.). Jokaisen lapsen koskemattomuus turvataan niin, että mitään kiusaamista ei sallita ja esimerkiksi toisen satuttamiseen puututaan aina. Lapsia ohjataan ottamaan kaikki mukaan leikkiin, jotta kukaan ei jäisi yksin ja ulkopuoliseksi. Mikäli turvallisuuteen liittyviä puutteita havaitaan, ilmoitetaan asiasta viipymättä päiväkodin johtajalle. Päiväkodissa on laadittu turvallisuussuunnitelma.

Hyvinvoinnin perustana ovat päivittäiset arjen tilanteet. Ruokailussa kannustetaan maistamaan, mutta ei painosteta, vaan luodaan positiivista ilmapiiriä. Päiväkodissa on tarjolla aamupala, lämmin lounas ja välipala. Ruoka tulee valmiina Compass Groupin Sofia -ravintolasta. Lapsia ohjataan huolehtimaan hygieniastaan ikätasolleen soveltuvalla tavalla, esimerkiksi pesemään kädet, ja opastetaan oikeiden vaatteiden valinnassa ja pukeutumisessa.

Arvostamme liikunnan merkitystä lasten arjessa ja huomioimme varhaiskasvatuksen liikuntasuosituksia. Ulkoilemme päivittäin ja luomme mahdollisuuksia liikunnalle aktivoiden myös vähän liikkuvia lapsia sekä etsimme mahdollisuuksia myös sisällä liikkumiseen. Sisällytämme liikuntaa myös odottelu- ja siirtymätilanteisiin. Erilaisia käytettävissä olevia välineitä tuomme esiin lapsia motivoimaan ja innostamaan. Liikuntakasvatuksen suunnittelussa huomioimme sekä ryhmän että yksittäisten lasten tarpeet. Liikunta on osa ohjatun toiminnan suunnittelua mutta samoin lasten omaehtoisen liikkumisen kekseliäät ideat ja aloitteet hyödynnetään ja niitä vahvistetaan. Kävelyretket ja Kirjurinluodon ulkoilu- ja leikkiympäristöalueen luomat liikuntamahdollisuudet ovat osa toimintaamme. Teemme paljon retkiä lähiympäristöön, ja retket nähdään merkityksellisinä myös luonto- ja ympäristökasvatuksen näkökulmasta.

3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, inklusiivinen, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö¹⁰⁰. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristön käsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten,

¹⁰⁰ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 2 kohta ja 10 §

että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet (luku 4). Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Päiväkoti Ankkurin toimintatilat ja keskeinen sijainti mahdollistavat monenlaisia oppimisympäristöjä. Käytävissä on koko ryhmän tiloja, pienryhmäkäyttöön soveltuvia tiloja, tilava piha-alue leikkivälineineen, vuokrattavissa olevat kaupungin liikuntapaikat, Pelle Hermannin leikkipuistoalue, kirjastot, Puuvillan kauppakeskus, teknisen työn tila sekä monet kaupungin retkikohteet ja bussimatkan päässä oleva metsä. Päiväkodin ulkopuoliset kohteet painottuvat enemmän esiopetusryhmän toiminnassa, kun taas pienempien ryhmässä keskeisintä on aikuisten läsnäolo ja turvan antaminen lapsille. Kiusaamiseen puututaan ja sitä ei hyväksytä.

Lasten osallisuus huomioidaan oppimisympäristöjen muutoksissa, esimerkiksi lasten kiinnostuksen mukaan leikkivälineitä ja -ympäristöjä muokataan leikkiä tukevaksi, ja lasten leikki-ideat otetaan käyttöön. Kannustamme lasta kekseliäisyyteen, käyttämään mielikuvitustaan ja luovuuttaan. Aikuiset havainnoivat ja tunnistavat tekijöitä, jotka rajoittavat leikkiä, ja vähäisellä käytöllä olevia leikkikohteita rikastetaan tai vaihdetaan. Lasten töitä on esillä ja lapset saavat myös vaikuttaa niiden sijoitteluun. Lapset voivat esittää toiveitaan myös huonekalujen järjestyksen suhteen ja erilaisia ratkaisuja voidaan yhdessä kokeilla.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten saatavilla ja käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia, ikätasoisia, pedagogisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on huomioitava saavutettavuus, lasten yksilölliset

tuen tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Teknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa sekä fyysiset että virtuaaliset vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, konsertteihin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Porin sivistystoimialan palveluverkkoselvitys valmistui keväällä 2019. Tavoitteena on ollut kehittää varhaiskasvatuksen toimipisteverkkoa lähipalveluperiaatteella ja taata varhaiskasvatuksen piirissä olleille lapsille ja henkilöstölle turvalliset ja terveelliset toimintaympäristöt yhteistyössä teknisen toimialan kanssa.

Vuositista pedagogista toiminta- ja lukukausisuunnitelmaa laadittaessa kerrotaan, miten lapsen otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja arvioitaessa. Oppimisympäristöjen tarpeiden muuttumisen vuoksi arvioinnin, toteuttamisen ja kehittämisen on oltava säännöllistä. Näissä kaikissa otetaan huomioon inklusiivisuus.

Porin liikunta- ja leikkikenttäverkosto on laaja. Useimman varhaiskasvatuksen yksikön ja perhepäivähoitopaikan läheisyydessä on kenttä, jota voi käyttää lasten kanssa. Lisäksi sovittuina ajankohtina on käytössä uimahallit, urheilutalo, yleisurheilukeskus, karhuhalli ja tekojääradat. Lähikoulujen kanssa voi myös sopia liikuntasalin käyttämisestä lapsiryhmän kanssa.

Porilainen lasten kulttuuritarjonta on moninaista. Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä eri toimijoiden kanssa huomioiden lapsiryhmän tarpeet ja yksiköiden sijainti. Kirjastot, mukaan lukien kirjastoauto, ovat eniten lapsiryhmien käytössä olevat palvelut. Muita kulttuuritoimien lapsiryhmien käytössä olevia palveluita ovat museot (Rosenlew, taidemuseo, Satakunnan Museo), Rakennuskulttuuritalo Toivo ja Korsmannintalo, Luontotalo Arkki. Yhteistyötä tehdään myös Palmgren konservatorion, Porin Sinfonietan, Porin teatterien sekä Lastenkulttuurikeskus Kruunupään kanssa.

3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä edistetään varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä varhaiskasvatuksen laadukasta pedagogista toimintaa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä¹⁰¹.

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa¹⁰². Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Perusteasiakirjaan kirjatusta arvoista, tavoitteista ja toteuttamisesta keskustellaan yhdessä huoltajan kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten

¹⁰¹ Varhaiskasvatuslaki 7 §

¹⁰² Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 10 kohta

yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi¹⁰³.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Toiminnan suunnitteluun huoltajat voivat tuoda omia ideoitaan ja heidän oman alansa tai harrastuksen myötä löytyvää erityisosaamistaan voidaan hyödyntää päiväkodin toiminnassa (esim. erilaiset vierailut, ammattiesittelyt, erityiset toimintapäivät jne.). Syksyn vanhempainillassa ja varhaiskasvatuskeskusteluissa vanhempien toiveita kuullaan ja rohkaistaan palautteen ja kehitysideoiden antamiseen jatkossakin. Vuosittain kootaan vanhemmilta palautetta huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön ja päiväkodin arjen sujumisesta. Palautteen pohjalta toimintaa kehitetään edelleen.

Päivittäisten kohtaamisten lisäksi viestimme koteihin sähköpostilla ajankohtaisista tapahtumista ja toiminnasta sekä muilla tarvittavilla tiedotteilla. Yhteydenpidossa huomioidaan erilaiset perhetilanteet, ja mahdollistetaan esimerkiksi huoltajille erilliset vasukeskustelut.

Päiväkodin huoltajat voivat toimia Porin Kristillisen koulun vanhempainyhdistyksen mukana.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajan kanssa korostuu lapsen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajan ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua¹⁰⁴ lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, arviointiin ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä hyödynnetään saavutettavia digitaalisia palveluja. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Porissa huoltajien kanssa tehdään yhteistyötä vuosittain lasten varhaiskasvatussuunnitelmaa keskusteluissa. Yksiköt määrittelevät myös pedagogisissa toiminta- ja lukuvuosisuunnitelmissaan huoltajien kanssa tehtävistä yhteistyön muodoista. Porin varhaiskasvatuksessa on kaikissa päiväkodeissa käytössä henkilöstön ja vanhempien väliseen yhteistyöhön sähköiset sovellukset.

Porissa toimii vanhemmista koottu asiakasraati. Vanhemmat on valittu raatiin niin, että raadissa on edustettuina eri varhaiskasvatuksen toimintamuodot ja palvelualueet. Lisäksi joissakin päiväkodeissa toimii myös vanhempainyhdistyksiä tai vanhempainryhmiä.

3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa

Yhteistyön tavoitteena on varmistaa laadukkaan varhaiskasvatuksen toteuttaminen ja kehittäminen. Varhaiskasvatustilain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään

¹⁰³ Kielilaki (423/2003) 18 § ja ulkomaalaislaki (301/2014) 203 §

¹⁰⁴ Varhaiskasvatustilain 20 §

toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet¹⁰⁵. Yksityisen palveluntuottajan on tarpeen mukaan toimittava monialaisessa yhteistyössä¹⁰⁶.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi muusta opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, katsomusyhteisöt kuten seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien sekä kuntien välinen yhteistyö ja sen kehittäminen on tärkeää. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat kehittää toimintaansa yhteistyössä korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja viranomaisten kanssa¹⁰⁷.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä myös lastenneuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä¹⁰⁸.

Porin varhaiskasvatuksessa on sovitut käytännöt yhteistyöstä lastensuojelun ja lasten neuvoloiden kanssa. Lastensuojelun kanssa on sovittu muun muassa käytänteistä, jos lasta ei haeta varhaiskasvatuksesta tai jos lasta ei voida luovuttaa hakijalle. Lisäksi on sovittu käytänteet, kun lapsi on varhaiskasvatuksessa lastensuojelun avohuollon tukitoimenpiteenä. Neuvoloiden kanssa tehdään säännöllistä yhteistyötä lasten 4-vuotistarkastusten yhteydessä. Joillakin alueilla hyvinvointialueen tavoitteena on ollut, että terveydenhoitaja voisi tehdä lasten tarkastuksia päiväkotien tiloissa. Toimintaa on ollut joissakin päiväkodeissa.

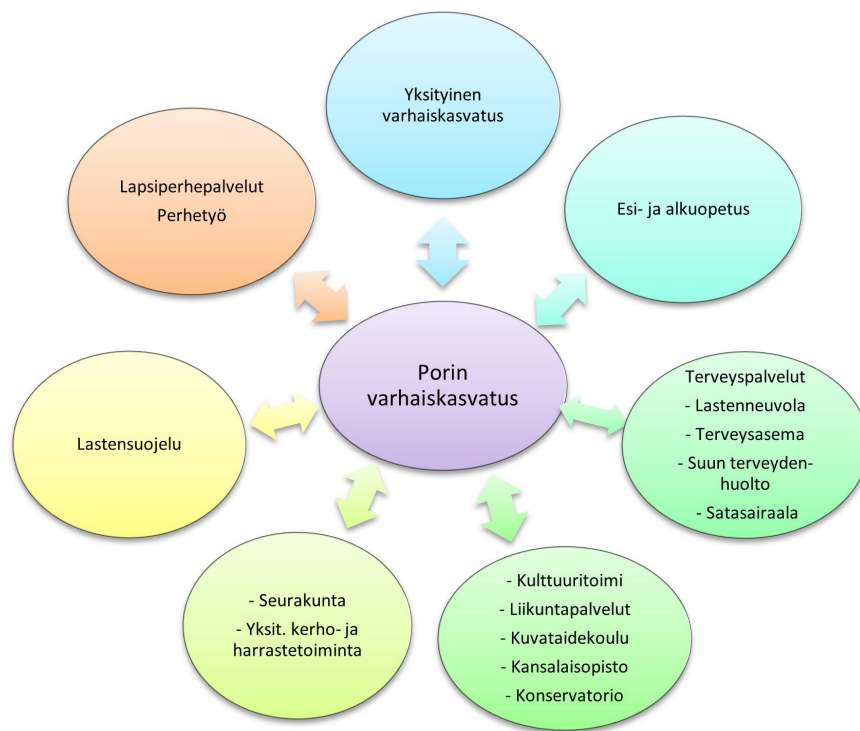
Lisäksi järjestetään monialaisen yhteistyön merkeissä alueellisia ja seutukunnallisia tapaamisia, joissa voivat olla mukana esimerkiksi varhaiskasvatuksen esihenkilöt, konsultoivat erityisopettajat, lastensuojelun ja terveydenhuollon edustajat, perheneuvonnan psykologit, puheterapeutit ja toimintaterapeutit.

¹⁰⁵ Varhaiskasvatuslaki 7 §

¹⁰⁶ Varhaiskasvatuslaki 7 §

¹⁰⁷ Varhaiskasvatuslaki 7 §

¹⁰⁸ Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (338/2011) 7, 9 ja 13 § sekä varhaiskasvatuslaki 7 §

Kuvio3: Porin varhaiskasvatuksen yhteistyötahot

Yhteistyötahojen kanssa on vuosittaiset säännölliset tapaamiset, joissa arvioidaan ja kehitetään toimintaa. Neuvoloiden kanssa on myös alueellisia terveydenhoitajien ja päiväkodin johtajien tapaamisia. Lisäksi varhaiskasvatuksen edustajat ovat mukana alueellisissa moniammatillisissa hyvinvointityöryhmissä sekä Porin kaupungin lasten ja nuorten hyvinvointityön ohjausryhmässä.

Päiväkotiki Ankkurissa noudatamme Porin kaupungin ohjeistuksia, ja päiväkodin johtaja osallistuu palvelusetelin piirissä olevien varhaiskasvatuspaikkojen palaveriin. Tiivistä yhteistyötä teemme samassa kiinteistössä toimivan Kristillisen koulun kanssa. Arjen yhteistyö toteutuu joskus yhteisten juhlien ja tapahtumien myötä, mutta erityisesti esi- ja alkuopetuksen yhteistyönä. Tiivis yhteistyö tukee myös lapsen kouluun siirtymisen nivelvaiheessa. Porin kristilliset seurakunnat ovat keskeinen yhteistyötahomme, ja niistä käy vierailijoita. Mahdollisuuksien mukaan vierailemme lapsille suunnatuissa tapahtumissa. Satakunnan pelastuslaitoksen kanssa yhteistyössä toteutetaan poistumisharjoitukset ja lasten paloturvallisuusopetusta. Muita mahdollisia yhteistyötahoja ovat esimerkiksi Kristillisten koulujen ja päiväkotien liitto. Lisäksi toisinaan on erilaisia projekteja yhteistyössä opiskelijoiden kanssa.

Toteutunutta yhteistyötä arvioidaan eri tahojen kanssa käytävissä tapaamisissa ja yhdessä toteutettujen hankkeiden jälkeen. Huoltajilta palautetta kootaan vuosittain kirjallisesti ja kooste siitä viedään tiedoksi johtokuntaan.

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessäideoima sekä henkilöstön suunnittelema toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen ja inklusiivisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3), työtavat (luku 4.3) ja lapsen tuki (luku 5). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvu ympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua (luku 2.7).

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisella suunnittelulla (luku 1.2). Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä

tarkentava paikallinen suunnittelu sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

4.2. Pedagoginen dokumentointi

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen jatkuvassa muokkaamisessa lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapselle annettavan tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia, henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1) sekä toimintakulttuurin kehittämistä.

Pedagogisessa dokumentoinnissa hyödynnämme lapsen kasvunkansiota, johon voidaan sisällyttää esimerkiksi piirroksia, tehtäviä, askarteluja, lapsen omakuvapiirroksia ja valokuvia. Aikuisten kesken käytetään havainnointivihkoa, johon kunkin lapsen ajankohtaisia asioita on helppo kirjata muistiin. Näitä kaikkia, sekä mahdollisia kartoituksia, hyödynnetään kun laaditaan lapsen omaa varhaiskasvatussuunnitelmaa. Kirjatut tai muuten dokumentoidut asiat tuovat osaltaan esiin lapsen oppimisen etenemistä sekä tuen tarpeita. Kaikki dokumentoinnin myötä saatava tieto ohjaa toiminnan suunnittelussa ja auttaa näkemään lasten tarpeita. Myös huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö dokumentoinnissa, tuo lisätietoa ja näkökulmia lapsen kasvusta, esim. (kuva-)viestit kotoa tms. Lisäksi voidaan koota muistoksi kuvakokoelma lapsen varhaiskasvatusvuosista.

4.3. Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset

työtavat ovat sekä oppimisen väline että opettelu kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättelämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota kaikille lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtapo. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien esimerkiksi hyppy-, heitto- ja kiinniottoleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lurut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havaintoja käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit sekä digitaaliset välineet ja sovellukset tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

4.5. Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetuksen opetussuunnitelman perusteiden¹⁰⁹ mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- Kielten rikas maailma
- Ilmaisun monet muodot
- Minä ja meidän yhteisömme
- Tutkin ja toimin ympäristössäni
- Kasvan, liikun ja kehityn.

Oppimisen alueita yhdistelevä ja soveltava pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielipiteet, mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

¹⁰⁹ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014

Kielten rikas maailma	•tavoitteena kielellisten taitojen ja valmiuksien sekä kielellisten identiteettien kehittyminen
Ilmaisun monet muodot	•tavoitteena tukea <i>musiikillisen, kuvallisen</i> sekä <i>sanallisen ja kehoallisen ilmaisun</i> kehittymistä sekä tutustuttaa eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön
Minä ja meidän yhteisömme	•näkökulmia eettiseen ajatteluun, katsomuksiin, lähiyhteisön menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen sekä mediaan
Tutkin ja toimin ympäristössäni	•valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöä, tukea matemaattisen ajattelun kehittymistä, myönteistä suhtautumista matematiikkaan, ympäristö- ja teknologiakasvatusta.
Kasvan, liikun ja kehityn	•liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä tavoitteita

Kuvio5: Oppimisen osa-alueet

4.5.1. Kielen rikas maailma

Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen ja valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Kasvatuksessa ja opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä, ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Vuorovaikutus- taidot	Kielen ymmärtämisen taidot	Puheen tuottamisen taidot	Kielen käyttötaidot	Kielellinen muisti ja sanavaranto	Kieli- tietoisuus
KEHITTYVÄT KIELELLISET IDENTITEETIT					

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin. Tarvittaessa lapsia tuetaan käyttämään omaa vaihtoehtoista kommunikaatiotapaa osana ryhmän vuorovaikutusta.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa ja sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänteisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Porin varhaiskasvatuksella ja kodilla on suuri merkitys lapsen lukutaidon kehittämisessä. Varhaiskasvatuksessa on tärkeää herättää lapsen innostus ja mielenkiinto kirjoja ja lukemista kohtaan. Varhaiskasvatuksessa lapsille luetaan päivittäin. Lukemalla kirjoja saadaan uusia kokemuksia ja empatiataidot kehittyvät. Luetusta keskustelemalla lapsi oppii vuorovaikutustaitoja. Lukeminen kasvattaa lapsen sanavarastoa. Sanoilla ja kirjaimilla leikittely sekä keskustelu ovat osa jokaista päivää varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä huoltajien kanssa kielenkehityksen tukemiseksi ja kannustaa perheitä lukemaan lapselle.

Kaupungin kirjasto järjestää säännöllisesti kirjavinkkauksia varhaiskasvatuksen henkilöstölle uusista ja teemoihin sopivista kirjoista.

4.5.2. Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen, käsityöllisen, sanallisen ja kehollisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja muuta kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa, kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruillaan, kokeillaan ja soitetaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoittamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan

ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, hienomotorisia taitoja, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta sekä muotoilua harjoitellaan lapsille soveltuvien käsityön teknisen työn ja tekstiilityön työtapojen avulla. Näitä työtapoja voivat olla esimerkiksi rakentelu, muovailu, leikkaaminen, naulaaminen, sahaaminen ja ompelu. **Käsityöllisen ilmaisun** tavoitteena on tarjota lapsille kokeilun, tutkimisen, yhteisöllisen tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia käsityön tekniikoita. Lapset saavat ideoida ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten kanssa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen** ja **keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työstetään yhdessä. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Porin varhaiskasvatuksessa henkilöstö innoittaa lapsia omalla toiminnallaan ilmaisemaan itseään monipuolisesti. Varhaiskasvatuksessa lauletaan, tanssitaan, musisoidaan ja hyödynnetään näitä sekä roolileikkejä ja draamaa oppimisen välineenä.

Kasvatushenkilöstö mahdollistaa lapsille monet eri tavat ilmaista itseään, kannustaa ja antaa lapsille positiivista palautetta. Porin kulttuuri- ja taidelaitokset järjestävät säännöllisesti tapahtumia varhaiskasvatukselle.

4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyYTEEN, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvallisiksi ja hyväksytyiksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Lasten kanssa voidaan tarkastella myös laajemmin uskontoja ja katsomuksia. Vastaavasti tarkastellaan uskonnottomuutta. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä

tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenkiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä, esimerkiksi syntymästä ja kuolemasta.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Porissa varhaiskasvatus on uskonnollisesti sitoutumatonta. Katsomuskasvatuksen ja seurakunnan kanssa tehtävän muun yhteistyön välillä on hyvä tehdä ero. Katsomuskasvatus pitää sisällään kaikki lapsiryhmässä esiintyvät uskonnot ja katsomukset sekä uskonnottomuuden. Niihin tutustutaan ja niitä käsitellään lapsen kehitystason mukaisesti arjen tilanteissa ja vuoden kulkuun liittyen.

Katsomuskasvatus on luonteeltaan yleissivistävää ja kuuluu kaikille lapsille. Vastuu sen toteuttamisesta on varhaiskasvatuksen henkilöstöllä. Muu yhteistyö voi sisältää myös uskonnollisia tilaisuuksia (esim. adventti-, pääsiäis- ja kevätkirkot, kouluun lähtevien siunaaminen). Nämä tilaisuudet suunnitellaan yhdessä varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa. Uskonnollisiin tilaisuuksiin osallistuvat ne lapset, joiden vanhemmat antavat siihen luvan.

Henkilöstö huolentii tiedottamisesta lasten vanhemmille ja järjestää muille lapsille vaihtoehtoisia pedagogista toimintaa. Uskonnollisista tilaisuuksista sekä vaihtoehtoisesta toiminnasta on tiedotettava vanhempia riittävän ajoissa.

Esimerkiksi Vasu kirkossa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content376618>

4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelunsa** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Keskeisiä matematiikan osa-alueita ovat matemaattiset ajattelu- ja päättelytaidot, lukukäsite ja laskemisen taidot, aritmeettiset taidot, geometriset taidot, mittaaminen ja aika sekä näihin liittyvät käsitteet. Matemaattisen ajattelun kehittyminen on yhteydessä avaruudelliseen hahmottamiseen sekä kielellisiin ajattelun taitoihin. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja lähiympäristössä ilmeneviin muotoihin, määriin ja muutoksiin. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan ilmaisemalla ja tarkastelemalla niitä esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia ja muutoksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhderekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan

ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto, esimerkiksi metsä, puisto, niitty tai ranta-alue voi olla myös esteettisen kokemisen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävään elämäntapaan kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttaa kestävään elämäntapaan mutta ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsina liian suurta vastuuta kestävä elämäntavan ylläpitämisestä.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan digitaalisiin laitteisiin ja sovelluksiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja tai soittimia ja muita arjen teknologisia ratkaisuja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Porin kaupungin strategiassa sitoudutaan STEAM osa-alueisiin; "Rakennamme STEAM (Science, Technology, Engineering, Art, Math) -tiede- ja teknologiaopintopolun varhaiskasvatuksesta korkeakouluun yhdessä yritysten kanssa". Varhaiskasvatuksessa STEAM tarkoittaa oppimisen alueiden sekä STEAM osa-alueiden yhdistämistä laajoiksi kokonaisuuksiksi esimerkiksi projektityöskentelyllä. Prosessien aikana lapset saavat etsiä tietoa, ideoida, suunnitella, toteuttaa sekä jakaa tietoa yhdessä. Lasten vahvuudet ja mielenkiinnon kohteet ovat oppimisprosessin keskiössä. STEAM on lapsilähtöistä, kokeilevaa, tutkivaa ja yhteisöllistä oppimista, jossa lapsi saa itse tehden ja kokeillen ratkaista ongelmia sekä oppia uusia asioita. STEAM-pedagogiikassa tiede- ja teknologiakasvatus, matematiikka ja taiteet yhdistyvät laajoiksi oppimiskokonaisuuksiksi.

Porin varhaiskasvatuksessa tiede ja teknologiakasvatus sekä matematiikka perustuvat leikkeihin, rakenteluihin, peleihin, tutkimiseen sekä arjen ongelmatilanteiden ratkomiseen. Kasvatushenkilöstö toimii uteliaana yhdessä lasten kanssa tutustuen teknologiseen maailmaan. Kasvatushenkilöstön puheesta ja toiminnasta välittyy lapsille innostus ja myönteinen asenne. Kasvatushenkilöstö vahvistaa lasten kokemuksia itsestään oppijoina ja tarjoaa lapsille myönteisiä oppimiskokemuksia.

Porissa ympäristökasvatusta toteutetaan retkeilemällä lähiluonnossa ja rakennetussa ympäristössä tutkien ja koken. Samalla lasten kanssa opetellaan turvallista liikkumista ja vastuullista toimintaa lähiympäristössä. Kasvatushenkilöstön esimerkillä lapsia kannustetaan luomaan myönteinen suhde luontoon ja lähiympäristöä kohtaan ja tunnistetaan sen merkitys hyvinvoinnille. Lasten kanssa kierrätetään osana arjen toimintaa. Kestävän kehityksen sisältöjä

voidaan käsitellä lisäksi esimerkiksi tutustumalla kulutustottumuksiin, kiertotalouteen tai energian ja luonnonvarojen säästämiseen. Myös ruokakasvatus ja ruokailu ovat osa vastuulliseksi ympäristökansalaiseksi kasvamista.

Päiväkodin teknologisiin laitteisiin tutustutaan ja niiden käyttötarkoituksia ja merkitystä arjessa pohditaan. Lisäksi lasten kanssa tutustutaan digitaalisiin sovelluksiin sekä teknologian mahdollisuuksiin. Teknologiakasvatukseen sisältyy myös ohjelmointiosaamista, mitä voidaan harjoitella esimerkiksi robotiikalla. Teknologiaan tutustuminen ei aina vaadi erillisiä laitteita, vaan lapset voivat itse ideoida ja rakentaa leikkivälineitä.

4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn

*Kasvan, liikun ja kehityn -oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.*

*Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikkumisen iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikkumiseen sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveille kasvulle, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikkumisen tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattua liikkumista. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.*

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoaltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikoja tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikkumisella on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikkumisen ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syöminen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen

ja makuominaisuuksiin. Ruokakasvatus tukee kestävää elämäntapaa ja vahvistaa lasten ymmärrystä esimerkiksi ruoan alkuperästä, merkityksestä ja arvosta. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Porin varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia liikkumaan monipuolisesti sekä kokemaan liikkumisen iloa. Varhaiskasvatuksen yksiköt ovat mukana "Liikkuva varhaiskasvatus" ohjelmassa. Porin kaupungin liikkumisohjelman tavoitteen mukaisesti varhaiskasvatuksen yksiköt täyttävät "Nykytilan arviointi varhaiskasvatukseen" -lomakkeen ja tarkastelevat vuosittain Liikkuva varhaiskasvatus -toiminnan kehittämistä.

Varhaiskasvatuksen ruokailuissa noudatetaan Opetushallituksen tekemää varhaiskasvatuksen ruokailusuositusta. Lapsia kannustetaan ruokailun yhteydessä maistamaan uusia makuja, mutta syömiseen tai maistamiseen pakottaminen tai ruualla palkitseminen (esimerkiksi leivän antaminen vasta kun lapsi on syönyt pääruoan) ei tue syömisen myönteistä kehitystä. Aikuisen esimerkkiruokailu lasten kanssa, myönteinen ruokapuhe ja monipuolinen tutustuminen ruoka-aineisiin kannustavat lasta maistamaan ja laajentamaan vähitellen ruokavalionsa koostumusta.

Ruokakasvatuksessa voidaan monipuolisesti hyödyntää erilaisia oppimisympäristöjä kuten läheistä metsää, ruokakauppaa, toria tai digitaalisia oppimisympäristöjä. Lisäksi ruokasuositus antaa henkilökunnalle apuvälineitä varhaiskasvatusikäisten lasten ravitsemuksen arviointiin ja seurantaan yksiköissä tapahtuvan itsearvioinnin ja työn kehittämisen tueksi. Lisätietoa: Varhaiskasvatuksen ruokailusuositus <http://www.julkari.fi/handle/10024/135907>

Varhaiskasvatuksessa juhlistetaan lasten syntymäpäiviä. Terveellisten tapojen edistämiseksi emme juhlista sankaria tarjoiluilla, vaan päivänsankaria muistetaan esimerkiksi leikein, kortilla tai laululla karkki- ja herkkutarjoilun tms. sijaan. Syntymäpäivän viettotapoja voi olla esimerkiksi sankarin oma lempilaulu, muu esitys, yhdessä tekeminen tai leikki.

Porin varhaiskasvatuksessa tiedostetaan myös levon tärkeys varhaiskasvatuspäivän aikana. Lapsen edun mukaista on, että hänellä on mahdollisuus lepoon ja uneen päivän aikana. Tämä ei tarkoita, että kaikkien pitäisi nukkua päivällä. Lepäämisen aikana voidaan kuunnella satua tai rauhallista musiikkia.

4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatustilain mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä. Varhaiskasvatusta voidaan antaa myös romanikielellä¹¹⁰. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä **ruotsia** että **suomea**. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa¹¹¹. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisua ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti ja pedagogisesti suunniteltuna kielellisten taitojen ja valmiuksien osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä erilaisissa kasvatus- ja opetustilanteissa. Suomen/ ruotsin kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuvaranto. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi

¹¹⁰ Varhaiskasvatustilain 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 88–89 sekä viittomakielilaki (359/2015)

¹¹¹ Suomen perustuslaki (731/1999) 17 § 3 momentti

saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Lapsen kielen kehitykseen liittyvää suomen/ruotsin kieleen tutustumista ja opettelua ei tule rinnastaa varhaiskasvatuksessa annettavaan tukeen (luku 5). Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molemminpuolinen ymmärrys.

Porin varhaiskasvatuksessa on käytössä suomi toisena kielenä (S2) -materiaali (Vieraasta kulttuurista tulevan lapsen kohtaaminen Porin varhaiskasvatuksessa). S2-materiaali on laadittu kasvatushenkilöstön tueksi ja ohjeistukseksi toimiessaan suomea toisena kielenään puhuvien tai opettelevien lasten kanssa porilaisessa varhaiskasvatuksessa. Lisäksi vieraskielisten ja monikielisten lasten osalta henkilökunnan tukena toimii Porissa S2-opettaja.

4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyksikautta tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielellä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee

olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieliryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kielenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kielenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikylvyn kaltaisia.

5. Lapsen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada yleistä, tehostettua tai erityistä tukea siten kuin varhaiskasvatuslaissa on säädetty¹¹². Oikea-aikaisella, yksilöllisesti kohdennetulla, lapsiryhmässä toteutetulla ja lapsen tarpeiden mukaisella tuella edistetään lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla ehkäistään lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä riskiä syrjäytyä.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvät tarpeet. Lasta kuullaan lapsen ikä ja kehitys huomioiden. Varhaiskasvatuksessa tuki rakentuu lapsen yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä. Lapsen tarvitsema tuki ja toimenpiteet kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä¹¹³ on velvollinen antamaan lapselle hänen tarvitsemaansa tukea päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lapsen tuen tarve arvioidaan ja tukea järjestetään viivytyksettä. Tuki varhaiskasvatuksessa järjestetään yleisenä, tehostettuna ja erityisenä tukena inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Jokaisella lapsella on lähtökohtaisesti oikeus saada tukea omassa lapsiryhmässään erilaisin joustavin järjestelyin. Mikäli lapsen tuen tarpeet sitä edellyttävät, lapsella on oikeus osallistua varhaiskasvatukseen pienryhmässä tai erityisryhmässä.

Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Tuen järjestämisen ja toteuttamisen vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää tuen järjestämisen käytännöistä, toteuttamisesta, toimintatavoista ja arvioinnista päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi annettavan tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää yhteistyörakenteista, vastuista ja toimintatavoista liittyen huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä monialaiseen yhteistyöhön. Monialaisen yhteistyön osalta päätetään myös työnjako eri toimijoiden kanssa tuen järjestämisessä. Varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden tulee osallistua arvioinnin tekemiseen, jos tuen tarpeen arviointi sitä edellyttää¹¹⁴.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että lapsen oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja sekä varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämiä tulkitsemis- ja avustamispalveluja ja apuvälineitä toteutuu¹¹⁵.

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta¹¹⁶. Jos kyseessä on yksityisen palveluntuottajan järjestämä

¹¹² Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹¹³ Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

¹¹⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 d §

¹¹⁵ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

¹¹⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

varhaiskasvatus, päätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta.

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän¹¹⁷ varhaiskasvatukseen, on tuki suunniteltava, toteutettava ja arvioitava yhteistyössä¹¹⁸.

Tuen tarpeen arviointi, tuen antaminen sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittäminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviansa ja vastuidensa mukaan.

Toimipaikan johtaja vastaa varhaiskasvatuksessa annettavasta laadukkaasta tuesta, sen toteutumisesta ja henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta lasten tuen tarpeita vastaavalla tavalla¹¹⁹. Johtaja huolehtii, että henkilöstö suunnittelee lapsen tuen osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunniteltu tuki arvioidaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama opetus toteutuu pääsääntöisesti ryhmässä toteutettavana opetuksena joko osa- tai kokoaikaisesti. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopetuksena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa¹²⁰. Tukipalveluna järjestettävä erityisopettajan antama konsultaatio ja opetus suunnitellaan lapsen yksilöllisen tarpeen mukaan, ja se voi olla lyhyt- tai pitkäaikaista ja säännöllistä. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisen arvioinnista.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteuttamisesta. Tuen suunnittelu ja arviointi voidaan tehdä yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja/tai erityisopettajan kanssa¹²¹. Lapsen edun sitä edellyttäessä, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa keskustella, että lapsi siirtyy päiväkotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatuksessa voi olla lapsi- tai ryhmäkohtaisia avustajia¹²², joiden tehtävänä on tukea lasta tai lapsia ryhmässä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa toimintaan. Tämä voi myös tarkoittaa esimerkiksi sitä, että avustaja auttaa muita lapsia, kun varhaiskasvatuksen opettaja toimii tukea tarvitsevan lapsen kanssa ja tuo vuorovaikutustilanteeseen lapsen yksilöllisiin tavoitteisiin liittyviä pedagogisia sisältöjä.

Porissa varhaiskasvatuksen tuki rakentuu laadukkaasti varhaiskasvatuksen varaan. Porissa varhaiskasvatuksen laadun arviointi ja kehittämistyö ovat keskeisessä asemassa. Kehittämistoiminnasta vastaa varhaiskasvatusyksikön päällikkö yhteistyössä esihenkilöiden ja varhaiskasvatuksen erityisopettajien kanssa. Paikallisessa osiossa käsitellään Porin varhaiskasvatuksen suuntaviivoja ja inklusiivisia periaatteita, laadukkaasti varhaiskasvatuksen kehittämistä ja tasapuolisia, selkeitä tuen rakenteita, jotta kaikkien lasten oikeus tarvitsemaansa tukeen toteutuu. Tärkeitä tavoitteita ovat henkilöstön osaamisen parantaminen ja yhteisesti sovittujen havainnointi- ja arviointimenetelmien päivittäminen sekä kehittäminen ja henkilöstön

¹¹⁷ Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

¹¹⁸ Varhaiskasvatuslaki 15 b §

¹¹⁹ Varhaiskasvatuslaki 31 §

¹²⁰ Varhaiskasvatuslaki 15 d §

¹²¹ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

¹²² Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

perehdytys niiden käyttöön. Tehostetun ja erityisen tuen ollessa kyseessä lapsella on aina erityisopettajan asiakkuus.

Lapsen tuki kuuluu kaikille ja sitä antaa varhaiskasvatuksen koko henkilöstö. Porin varhaiskasvatuksessa esihenkilö vastaa yksikössään annettavan laadukkaan varhaiskasvatuksen ja lasten tarpeiden mukaisen tuen toteuttamisesta. Esihenkilö huolehtii pedagogisella johtamisella, että tuki suunnitellaan osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Hänen on oltava tietoinen lasten tuen tarpeista ja hän vastaa vasujen ja sen sisältämän tuen toteuttamisesta. Tämä toteutuu mm. käymällä säännöllisiä keskusteluja varhaiskasvatuksen opettajien, erityisopettajan ja tiimien kanssa. On tärkeää arvioida sovittujen tavoitteiden ja keinojen toteutumista, tuen vaikuttavuutta ja riittävyttä, tuen muotoja, tasolta toiselle siirtymisen tarpeita ja perusteita. Erilaiset yksikön pedagogiset kokoukset ovat näiden osalta tärkeä esihenkilön työväline.

Yksikön esihenkilö ja erityisopettaja käyvät tarpeiden mukaisesti tuen riittävyden ja toteutumisen seuranta- ja arviointikeskusteluja yhdessä sekä tiimien kanssa. Esihenkilö kartoittaa jatkuvasti ja etenkin kehityskeskusteluissa, onko henkilöstön osaaminen ajantasaista lasten tuen tarpeisiin nähden. Lapsella ja huoltajilla on oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palvelua ja tukea. Varhaisella tuella on ennaltaehkäisevää vaikutusta lapsen kasvuun, kehitykseen ja oppimisen mahdollisiin haasteisiin. Varhaiskasvatuksen perusyksikköä koskevat kehittämissäpäivät sekä henkilöstön kehityskeskustelut ovat esihenkilön keinoja tehdä jatkuvaa arviointi- ja kehitystyötä laadukkaan varhaiskasvatuksen tuen toteutumiseksi. Erityisopettaja tukee esihenkilöä tarvittaessa myös kehittämistyössä.

Porissa integroitujen ryhmien erityisopettaja vastaa ryhmänsä lasten erityisopetuksesta. Laajaalainen erityisopettaja vastaa yksikköjensä erityisopetuksesta. Konsultoivat erityisopettajat tukevat alueensa henkilöstöä lasten tuen toteuttamisessa. Lisäksi he kartoittavat alueensa tuen tarpeita, avustaja- ja koulutustarpeita. Konsultoivat erityisopettajat koordinoivat avustajatarpeita ja resursseja sekä tarvelähtöistä ja velvoittavaa tukeen liittyvää koulutusta. Tehostetun ja erityisen tuen tasoilla erityisopettaja on aina mukana tuen suunnittelussa, arvioinnissa ja yhteistyössä huoltajien ja yhteistyötahojen kanssa. Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten osalta tehdään tiivistä yhteistyötä Perusopetuksen kanssa. Konsultoivat erityisopettajat ovat mukana tehostetun ja erityisen tuen lasten siirtyessä pidennettyyn oppivelvollisuuteen esiopetukseen ja perusopetukseen. Näin turvataan joustava tuen jatkumo varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja perusopetukseen lapsen edun ja oikeuksien mukaisesti.

Konsultoivat erityisopettajat kartoittavat tulevien, uusien tuen asiakkaiden tuen tarpeita yhteistyössä huoltajan ja eri yhteistyötahojen kanssa. Palveluohjaus tekee tiivistä yhteistyötä esihenkilöiden ja konsultoitujen erityisopettajien kanssa, jotta lapselle saadaan inklusiivisten periaatteiden, hänen tarpeidensa ja etunsa mukainen varhaiskasvatuspaikka.

Perhepäivähoidon tuen asiat on keskitetty yhdelle konsultoivalle erityisopettajalle. Porissa on konsultoivan erityisopettajan palvelut myös palvelusetelipäiväkotien lapsille.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteutuksesta. Yleisen tuen suunnittelu, toteutus ja arviointi tapahtuu yhteistyössä perhepäivähoidon ohjaajan kanssa. Tehostetun ja erityisen tuen suunnittelu, toteutus ja arviointi tapahtuu yhteistyössä perhepäivähoidosta vastaavan konsultoivan erityisopettajan kanssa. Yleisen tuen riittävyttä arvioidessaan yhdessä hoitajan kanssa perhepäivähoidon ohjaaja konsultoi ja ohjaa asiakkuuden konsultoivalle erityisopettajalle. Lapsen etu ja tuen tarpeiden laatu ja määrä huomioiden, keskustellaan huoltajan kanssa lapsen siirtymisestä päiväotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea. Viimeistään 4-5vuotiaana sen

arviointi on tärkeää, etenkin vertaistuen saamisen näkökulmasta. Tuki voidaan perhepäivähoidossa myös huomioida lasten suhdeluvussa.

5.2. Yhteistyö tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa sekä tarvitsemaansa tukea¹²³. Lapsen tuki edellyttää toimivia paikallisia yhteistyörakenteita ja yhteisöllisten toimintatapojen kehittämistä.

5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajan ja varhaiskasvatuksen henkilöstön jaettu tieto lapsesta ja hänen tarpeistaan on lähtökohta varhaisen ja riittävän tuen antamiseen. Huoltajan kanssa keskustellaan lapsen oikeudesta tukeen, tuen järjestämisen keskeisistä periaatteista sekä lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla. Lasta kuullaan ja hänen mielipiteensä huomioidaan¹²⁴.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta¹²⁵. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia. Lapsen tuen toteuttamisen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä¹²⁶.

Porin varhaiskasvatuksessa lapsen vahvuuksiin keskittyminen ja huoltajien havaintojen ja mielipiteiden arvostus on pohja lapsen tuen tarpeisiin vastaamiselle. Vanhempien esiin nostamista asioista keskustellaan ja niihin suhtaudutaan kunnioittavasti. Jos henkilöstöllä on huolta lapseen liittyen, esitetään asia sensitiivisesti vanhemmille ja tarvittaessa esihenkilölle heti huolen ilmettyä. Yhdessä vanhempien kanssa suunnitellaan, miten lasta voidaan tukea välittömästi. Huoltajia kannustetaan ja aktivoidaan osallisuuteen lapsensa tuen suunnittelussa ja arvioinnissa monipuolilla yhteistyömuodoilla. Pedagogisesta dokumentoinnista tehdään näkyvää vanhemmille. Jos huoli jatkuu ja henkilöstö arvioi, että yleinen tuki ei riitä konsultoidaan erityisopettajaa. Tehostetussa ja erityisessä tuessa tehdään aina yhteistyötä erityisopettajan ja vanhempien kanssa. Ensisijaisena periaatteena on, että huoltaja osallistuu lapsen tuen suunnitteluun ja arviointiin.

5.2.2. Monialainen yhteistyö

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvonnan ja muiden sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen sekä muiden mahdollisten yhteistyötahojen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista.

¹²³ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹²⁴ Varhaiskasvatuslaki 20 §

¹²⁵ Varhaiskasvatuslaki 40–41 §

¹²⁶ Varhaiskasvatuslaki 7 § ja HE 40/2018 vp, s. 87–88

Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa salassapitoa ja tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä¹²⁷.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun vastaavan tahon keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

Lapsi voi vaikean vammaisuuden tai sairauden vuoksi tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta¹²⁸. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisesta määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa¹²⁹.

Porissa varhaiskasvatuksen opettaja ottaa yhteyttä erityisopettajaan ja huolehtii tarvittaessa myös yhteistyöstä lastensuojeluun yhdessä vanhempien kanssa. Erityisopettaja voi tehdä tarvittaessa lähetteen jatkotutkimuksiin perheneuvontaan. Varhaiskasvatuksen opettaja ja erityisopettaja sopivat keskinäisestä työnjaosta yhteydenotoista tutkiviin- ja kuntouttaviin tahoihin, kuten psykologit, terapeutit ja erikoissairaanhoido. Tehostetun ja etenkin erityisen tuen asioissa pääsääntöisesti erityisopettaja sopii moniammatilliset varhaiskasvatuspalaverit yhdessä vanhempien ja varhaiskasvatuksen opettajan kanssa. Varhaiskasvatusikäisen lapsen psykologi-, puheterapeutti- ja muut asiantuntijapalvelut toteutuvat lapsiperhepalveluissa.

Varhaiskasvatusyksikön päällikkö huolehtii yhteistyöverkostojen rakentamisesta ja ylläpidosta hyvinvointialueen kanssa. Tuen asioissa verkostoihin osallistuvat hänen lisäksi konsultoivat erityisopettajat.

S2-opettaja

S2-opetus (suomi toisena kielenä) kuuluu osana laadukkaaseen varhaiskasvatukseen ja yleiseen tukeen. Porissa S2 lasten yleinen tuki pohjautuu kaikissa ryhmissä systemaattisesti käytettäviin arviointi ja seurantavälineisiin ja selkeisiin S2-opetuksen rakenteisiin.

S2-ensitietolomake täytetään aloituspalaverissa yhdessä vanhempien kanssa ennen varhaiskasvatuksen alkua. Lomake täytetään suomeksi, koska se on henkilökunnan työ- ja tukiväline. Tarvittaessa tulkki on mukana tapaamisessa. Kunnallisten päiväkotien tulkin tilaus tehdään S2-koordinaattorin kautta. Tukimateriaaleina S2-laisilla käytetään esim. "Lapsen päivä tänään" -eri kielillä ja "Tervetuloa päiväkotiin" -kuvakirjaa. Porissa on käytössä Kielireppu. Se on lapsen suomen kielen oppimisen seuranta- ja arviointilomake sekä henkilökunnan työväline. Lapsen lomake päivitetään vähintään kaksi kertaa toimintakaudessa ja toimitetaan EOPS lomakkeen kanssa kouluun. Kopio lomakkeesta toimitetaan aina myös muille yhteistyötahoille (neuvola, puheterapeutit). Vasun ja Eopsin laadinnassa kielellisessä osiossa pitää näkyä, että lapsella on S2-status. Sekä suunnitellut että toteutuneet opetusmenetelmät ja oppimisympäristön muokkaukset pitää olla kirjattuna.

Oppimisympäristön arviointilomakkeena Porissa käytetään KieliPedan osio nro 1. Lomakkeen avulla arvioidaan ja kehitetään oppimisympäristönä kielitietoisuuden näkökulmasta. Roihusten evästreki -materiaali on S2-opettajien käytössä. Se on havainnointimateriaali lasten kielellisten

¹²⁷ Varhaiskasvatuslaki 40–42 §

¹²⁸ Oppivelvollisuuslaki (1214/2020) 2 § 3 momentti, 1.8.2026 astuu voimaan muutos pidennetystä oppivelvollisuudesta varhennetuksi oppivelvollisuudeksi

¹²⁹ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014, luvut 5.5.1 a ja 5.5.1 b

taitojen kartoittamiseen ja seurantaan. S2-opettajilta on lainattavissa kieliagenttilaukkuja, joissa on materiaalia kielen opetukseen. Porissa on sovittu, että S2-opetuksessa käytetään mm. kuvakommunikaatiota puheen tukena, pienryhmätoimintaa, Moomin language -oppimissovellusta ja muita tablettisovelluksia. Työn tukena on S2 vastaavien tapaamiset 1-2 kertaa toimintakaudessa S2-koordinaattorin johdolla.

Varhaiskasvatuksen opettaja vastaa kunnallisen varhaiskasvatuksen S2-lasten havainnoinnista ja tuen toteuttamisesta. Yleisen tuen tasolla heidän tukenaan ovat S2-opettajat. Varhaiskasvatuksen opettaja ja S2-opettaja arvioivat yleisen tuen toteutumista ja riittävyyttä. Jos tuen tarpeet ja tuen muodot lisääntyvät, S2-opettaja siirtää asiakkuuden erityisopettajalle heidän keskinäisen konsultointinsa perusteella. Tehostetun ja erityisen tuen toteutuminen ja vastuut ovat muuten S2lasten osalta yhteneviä muiden lasten kanssa.

Tukeen liittyvät tulkkaukset ja avustajaresurssien anominen Ely-keskukselta menee koordinoiva S2-opettajan kautta kaupungin tuottamissa palveluissa. Vanhemmat ovat lähtökohtaisesti aina läsnä lapsensa vasupalaverissa. Tiedonsiirto ja siirtopalaverit opetushenkilöstön kesken voidaan pitää ilman vanhempia, kun asiasta on sovittu vasupalaverissa tulkin avustuksella vanhempien kanssa. Tärkeää on varmistaa, että vanhemmat ymmärtävät siirrettävän asian sisällön ja asiakirjat.

5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtavoilla. Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia. Mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin annetaan lapsen tarpeen mukaisia tuen muotoja ja tukipalveluita¹³⁰. Tuki voi olla yleistä, tehostettua tai erityistä tukea¹³¹ tuen muotojen ja tukipalveluiden määrästä ja intensiteetistä riippuen. Varhaiskasvatuksen tuen muodot tarkoittavat lapsen tarvitsemia pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tukitoimia. Aloite lapsen tuen vahvistamisesta voi tulla ryhmän henkilöstöltä, huoltajalta tai muilta asiantuntijoilta.

Lapsella on oikeus saada tukea sopivalla tuen tasolla heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tuen saanti ei edellytä lääketieteellistä diagnoosia tai muuta terveydenhuollon tai sosiaalihuollon lausuntoa. Lapsella on myös oikeus tuen palveluihin ja apuvälineisiin tuen tarpeen mukaan¹³². Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa niistä tuen muodoista, kuten apuvälineistä, joita lapsi tarvitsee varhaiskasvatukseen osallistumiseensa. Tällaisia ovat esimerkiksi

- liikkumiseen ja muihin fyysisiin toimintoihin liittyvät järjestelyt, kuten pyörätuoliliuskat ja kaiteet tai*
- lapsen kommunikaatioon, näköön, kuuloon, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen liittyvät apuvälineet, kuten kommunikointia tukevat lelut, digitaaliset sovellukset, pelit tai äänikirjat.*

Varhaiskasvatuksessa käytettävät tuen tasot ovat yleinen tuki, tehostettu tuki ja erityinen tuki. Tuen tasojen välillä siirrytään joustavasti ja tuen tarve arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Tehostetun tai erityisen tuen edellytyksenä ei ole, että lapsi on ensin saanut muulle tasolle

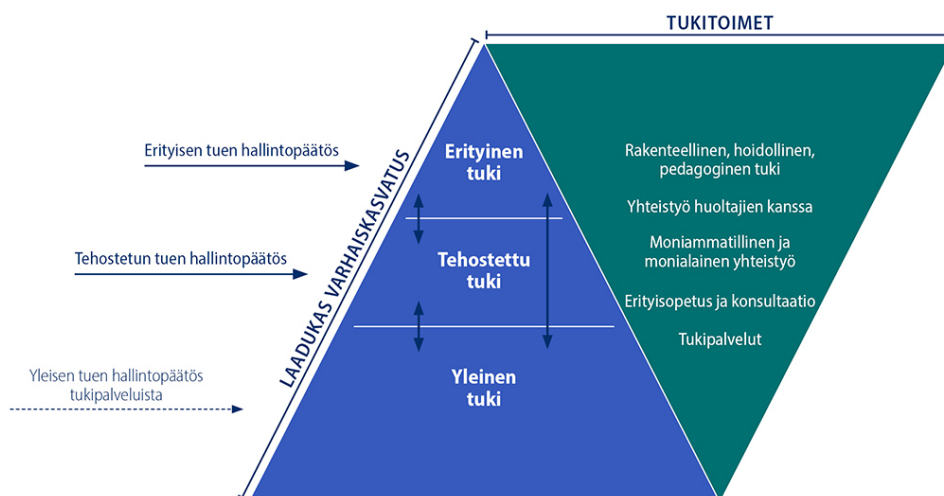
¹³⁰ Varhaiskasvatuslaki 15 b ja 15 c §

¹³¹ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹³² Varhaiskasvatuslaki 15 c §

kuulunutta tukea. Tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi on otettava huomioon päiväkodin ja perhepäivähoidon henkilöstön mitoituksessa¹³³.

Varhaiskasvatuksessa toteutettava tuki

Kuva7: Tuen tasot

5.3.1. Yleinen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada hänen yksilöllisen kehityksensä, oppimisensa tai hyvinvointinsa edellyttämää yleistä tukea heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Yleistä tukea toteutetaan lapsen omassa ryhmässä.

Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Yleinen tuki muodostuu yksittäisistä pedagogisista, hoidollisista tai rakenteellisista tuen muodoista, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Lapsen tuki on lyhytkestoista ja/tai intensiteetiltään matalampaa verrattuna tehostettuun ja erityiseen tukeen. Lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi soveltuvia materiaaleja, välineitä, opetusohjelmia tai osa-aikaista erityisopettajan antamaa opetusta.

Yleinen tuki ei edellytä hallintopäätöksen antamista, vaan tukea annetaan aina tuen tarpeen ilmetessä. Yleinen tuki järjestetään varhaiskasvatuksen opettajan ja muun henkilöstön yhteistyössä. Tukipalveluista eli varhaiskasvatuksen erityisopettajan antamasta konsultaatiosta ja opetuksesta sekä tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös myös yleisessä tuessa¹³⁴. Tukipalveluita annetaan yksittäisinä tukimuotoina, mikäli lapsen yksilöllinen kehitys, oppiminen ja hyvinvointi sitä edellyttää.

Porissa yleistä tukea annetaan heti tuen tarpeen ilmetessä, eikä tuen aloittaminen edellytä erityisiä tutkimuksia tai päätöksiä. Tukitoimet perustuvat kehitysriskien tunnistamiseen, kehityksen havainnointiin ja arviointiin. Toimintaa suunniteltaessa ja toteutettaessa huomioidaan lapsen yksilölliset tarpeet. Yleiseen tukeen liittyy ennaltaehkäisevää, lapsen tuen riskitekijöihin sidoksissa oleva näkökulma, jossa lapsen tuen tarpeisiin vastataan mahdollisimman nopeasti. Lapsen huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön toimiva yhteistyö

¹³³ Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

¹³⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

antaa edellytykset lapsen hyvälle kasvulle, hyvinvoinnille ja kehitykselle. Koko henkilöstö sitoutuu tuen riittävän pitkäkestoiseen, systemaattiseen kokeiluun ja arviointiin.

Varhaiskasvatuksen oppimisympäristössä yleinen tuki järjestetään osaksi lapsen arkea. Varhaiskasvatushenkilöstö vastaa turvallisen ja lasta huomioivan vuorovaikutussuhteen toteutumisesta varhaiskasvatuksessa. Toimintatavat ja oppimisympäristö muokataan lapsiryhmän tarpeita vastaaviksi. Toiminta tapahtuu pienryhmissä, joissa tarpeen mukaan käytetään esim. toiminnan kuvittamista, tukiviittomia tai muita tukimuotoja. Ryhmän toimintasuunnitelmaa päivitetään lasten tarpeiden, vahvuuksien ja mielenkiinnonkohteiden mukaisesti.

5.3.2. Tehostettu tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti suunniteltuna tehostettuna tukena, kun yleinen tuki ei riitä. Tuki on intensiteetiltään voimakkaampaa ja yksilöllisempää kuin yleinen tuki. Tukea annetaan lyhytkestoisesti tai pidempään jatkuvana lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaisesti ja se aloitetaan heti tuen tarpeen ilmettyä. Tehostettua tukea annetaan niin kauan kuin lapsi tarvitsee sitä.

Lapsen tukea tehostetaan tuen suunnittelulla ja toteuttamistapojen lisäämisellä tai niitä vahvistamalla. Tuki muodostuu säännöllisistä ja samanaikaisesti toteutettavista useista tuen muodoista. Oikea-aikaisesti annettu tehostettu tuki ennaltaehkäisee lapsen myöhempää tuen tarpeiden moninaistumista.

Lapsen mahdollista myöhempää diagnoosia tai kuntoutuksen aloittamista ei voida käyttää tuen saamisen ehtona¹³⁵. Tehostetun tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹³⁶.

Porissa tehostetun tuen tarvetta arvioidaan yhteistyössä huoltajan, erityisopettajan ja lapsiryhmissä työskentelevien ammattilaisten kanssa hyödyntäen mm. sovittuja havainnointi ja arviointikäytänteitä, pedagogista dokumentointia ja tukitoimivalikkoa. Tehostetun tuen lapsella on aina erityisopettajan asiakkuus. Tehostetun tuen toteuttamisen keinot ja perustelut kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Hallinnollinen päätös tehdään sen perusteella (ks. luku 5.6).

Konkreettisia ja tyypillisiä tehostetun tuen tunnuspiirteitä

- yhteistyö huoltajien kanssa, sekä arviointi ja seuranta ovat tiiviimpää ja säännöllisempää kuin yleisessä tuessa
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan tuki
- monialainen yhteistyö on usein käynnistynyt tai tiivistymässä
- oppimisympäristön muokkaaminen, tilan, ajan ja paikan struktuuri on selkeämpää, tarkemmin suunniteltua ja yksilöllisempää
- käytössä useampia yksilöllisempiä opetusmenetelmiä, toimintatapoja, interventiomenetelmiä, kommunikoinnin tukimuotoja esim. kuvat, kuvasarjat, toimintataulut ja tukiviittomat
- eriyttäminen ja pienryhmätoiminta lisääntyvät esim. kielellisten ja motoristen taitojen, vuorovaikutus-, tunne- ja itsesäätelytaitojen ja oppimisvalmiuksien tukemiseksi
- yksilötyöskentely mahdollistuu useammin

¹³⁵ HE 148/2021 vp, s. 32

¹³⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

5.3.3. Erityinen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti suunniteltuna erityisenä tukena, kun yleinen tuki tai tehostettu tuki ei riitä. Erityistä tukea voidaan antaa vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästyisestä tai muusta, merkittävästi toimintakykyä alentavasta lapsen oppimisen ja kehityksen tuen tarpeesta johtuen. Erityinen tuki on vahvin varhaiskasvatuksessa annettavan tuen taso. Lapsen tuen tarpeen vaatiessa tuki voidaan aloittaa suoraan erityisen tuen tasolla.

Lapsella on oikeus saada erityistä tukea heti tuen tarpeen ilmetessä. Erityinen tuki muodostuu useista tuen muodoista ja tukipalveluista, ja on jatkuvaa ja kokoaikaista. Erityisen tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹³⁷.

Jos **Porin** varhaiskasvatuksessa lapsella on ollut tehostettu tuki ennen erityiseen tukeen siirtymistä, arvioidaan sen toteutumista ja riittävyyttä yhteistyössä huoltajan, erityisopettajan ja kaikkien lapsen kanssa työskentelevien ammattilaisten kanssa. Tukitoimivalikkoa, pedagogista dokumentointia ja erityispedagogisia havainnointi- ja arviointimenetelmiä käytetään arvioinnin tukena. Tuki ja perustelut erityiselle tuelle kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Ne ovat pohjana hallintopäätöksen (luku 5.6) tekemiselle. Kun tukitoimien määrä, intensiteetti ja samanaikaisuus lisääntyvät huomattavasti turvataan niiden toteutuminen erityisen tuen tasolle siirtymisellä, riittävillä resursseilla ja erityisosaamisella.

Porissa erityisen tuen lapsella on aina erityisopettajan asiakkuus. Erityistä tukea annetaan lapsen omassa ryhmässä. Lisäksi tukea antaa konsultoiva erityisopettaja tai laaja-alainen erityisopettaja. Lapsen edun vaatiessa tuki voidaan toteuttaa pienemmässä ryhmässä tai integroidussa erityisryhmässä, jossa on kokoaikainen erityisopettajan tuki. Tarvittaessa lapsella on ryhmä- tai lapsikohtainen avustaja.

Konkreettisia ja tyypillisiä erityisen tuen tunnuspiirteitä ovat mm.

- tukimuodot suunnitellaan aina yksilöllisesti lapsen tarpeiden mukaan
- yhteistyö huoltajiin, ja monialainen yhteistyö on tiivistä tutkivan tahon ja terapeuttien
- usein yhteys erikoissairaanhoidon ja/tai lapsella erityishuolto-ohjelma, joka oikeuttaa kuntouttavaan varhaiskasvatukseen
- yksilötyöskentelyn ja/tai yksilöinterventioiden tarve suuri
- arjen useissa toiminnoissa suuri lähiohjauksen ja/tai valvonnan tarve
- yksilöllisesti suunniteltu runsas kuvien ja toimintataulujen käyttö, kommunikointikansio ja lausetasoinen mallitus
- tukiviittomat tai viittomakieli
- yhteistyö huoltajan ja monialaisten asiantuntijoiden kanssa säännöllistä ja tiivistä
- itsesääätely- sekä tunne- ja turvataitojen vahva tuki
- vuorovaikutuksen vahva tuki

5.3.4. Tuen muodot

Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti¹³⁸. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tuen muodot suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen

¹³⁷Varhaiskasvatuslaki 7 § ja HE 40/218 vp, s. 87-88

¹³⁸Varhaiskasvatuslaki 15 b §

osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää **pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia** tuen muotoja.

Lapsen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Lapsiryhmän kokoa muodostettaessa huomioidaan tukea tarvitsevien lasten etu, tuen tarve ja taso sekä se, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Mikäli päiväkodissa tai perhepäivähoidossa on tehostettua tai erityistä tukea tarvitseva lapsi, tulee tämä ottaa huomioon lasten tai varhaiskasvatuslain mukaisen henkilöstön lukumäärässä¹³⁹, jollei lasta varten ole henkilökohtaista tai ryhmäkohtaista avustajaa.

Pedagogisiin tuen muotoihin lukeutuvat toistuvien toimintojen sekä lapselle selkeän ja ennakoitavan päivärytmin luominen. Lapsen tukeen kuuluvat muun muassa sensitiiviset ja saavutettavat vuorovaikutus- ja kommunikointitavat. Näitä voivat olla puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät, kuten viittomat, kuvat tai erilaiset teknologiset ratkaisut. Lapsen tarpeisiin vastaaminen edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä yhteisiä ja johdonmukaisia pedagogisten ja erityispedagogisten työtapojen ja menetelmien käyttöä. Pedagogisiin tuen muotoihin kuuluvat myös varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi.

Lapsen yksilöllisistä tarpeista nousevia, erityispedagogisia menetelmiä voidaan suunnitella, soveltaa ja toteuttaa joko yhden lapsen, pienen ryhmän tai koko lapsiryhmän yhteisenä toimintana. Varhaiskasvatuksen inklusiivisen arvoperustan mukaisesti pedagogisen tuen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ensisijaisesti käyttää toimintatapoja, joissa lapsen tarvitsema tuki toteutuu osana vertaisryhmää.

Rakenteellisiin tuen muotoihin kuuluu lapsen tuen tarpeen havaitsemiseen ja sen toteuttamiseen liittyvän henkilöstön osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen lisääminen. Rakenteellisia tuen muotoja ovat myös ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoittamiseen ja/tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut sekä niiden muuttaminen lapsen tuen tarpeen mukaan¹⁴⁰. Ryhmän henkilöstörakennetta voidaan vahvistaa esimerkiksi varhaiskasvatuksen erityisopettajalla. Lapsimäärän pienentämisellä muutetaan henkilöstön ja lasten suhdelukua siten, että lapsen tukea voidaan suunnitellusti toteuttaa ja varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Lisäksi varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämät tulkitsemis- ja avustamispalvelut, apuvälineiden käyttäminen, esteettömyyden huomioiminen sekä pien- tai erityisryhmä voivat olla lapsen tarvitsemia rakenteellisia tuen muotoja.

Hoidollisen tuen muodot tarkoittavat menetelmiä ja toimintatapoja, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon ja hoivaan. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa tehdään yhteistyötä esimerkiksi varhaiskasvatuksen henkilöstön ohjauksen ja konsultaation osalta.

Varhaiskasvatuksen toimipaikoissa arvioidaan aina tapauskohtaisesti, voidaanko lääke- tai sairaudenhoito toteuttaa osana lapsiryhmän perustoimintaa. Jokaisen lapsen kohdalla tehdään lapsen tilanteen kokonaisarviointi. Lapsen lääke- tai sairaudenhoito ei ole riippuvainen varhaiskasvatuslain mukaisesta tuen tasosta, vaan hoitoa annetaan tuen tasosta riippumatta lapsen tarpeen mukaan.

¹³⁹ Varhaiskasvatuslaki 35 § ja 38 §

¹⁴⁰ Varhaiskasvatuslaki 35 § 2 mom. ja 38 § 2 momentti

Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

Porissa on käytössä tukitoimivalikko, jossa on yksittäisiä konkreettisia pedagogisia tukikeinoja. Valikko korostaa tukitoimien käytön moninaisuutta, jotta kyetään mahdollisimman yksilöllisesti vastaamaan lasten tuen tarpeisiin. Tukitoimivalikon käyttö mahdollistaa refleктоivan ja kehittävän työotteen sekä tuen vaikuttavuuden ja riittävyyden arvioinnin. Valikko nostaa esiin strukturoidun toimintakulttuurin ja oppimisympäristön muokkaamisen lasten vahvuuksien ja tuen näkökulmasta. Valikko ohjaa tietoisempaan eriyttämiseen ja joustavaan pienryhmätoimintaan, jotka ovat välttämättömiä, jotta lapsen oikeus tukeen toteutuu lapsiryhmissä. Tukitoimivalikon käyttö tuo konkreettisesti esiin tukitoimien samanaikaisuuden, määrän ja intensiteetin lisääntymisen. Se auttaa arvioimaan tuen riittävyyttä, tehostettuun ja erityiseen tukeen siirtymisen tarvetta sekä rakenteellisten ja hoidollisten tuen muotojen tarvetta.

Muita keskeisiä keinoja ovat mm. strukturoitu päiväjärjestys, kuvien käyttö, ohjaava puhe, leikin tukeminen, tunnetaitojen tukeminen, sensitiivinen, myönteinen ja kannustava vuorovaikutus ja ilmapiiri. Porissa on käytössä joissakin lapsiryhmissä Ihmeelliset vuodet-ryhmähallintamenetelmä. Tavoitteena on kouluttaa lisää henkilöstöä ko. menetelmän käyttöönottoon. Lääkehoidollisen tuen kohdalla tehdään tarvittaessa lääkehoitosuunnitelma (luku 1.3).

Henkilöstö	Ryhmä	Lapsi
• johtajuus • erityisopettajan tuki • tarvelähtöinen koulutus • osaamisen vahvistaminen • selkeä työnjako, vastuut, henkilöstörakenne	• kasvatushenkilöstön ja lasten välinen suhdeluku • pienennetty ryhmä • pienryhmä • integroitu erityisryhmä	• ryhmän kasvatushenkilöstö • erityisopettajan tuki (konsultoiva/ laaja-alainen/ integroidun ryhmän erityisopettaja) • avustaja (lapsi/ ryhmäkohtainen) • apuvälineet

Kuvio8: Rakenteelliset tuen muodot Porissa

5.4. Lapsen tuen arviointi

Varhaiskasvatuksessa lapsen tukea arvioidaan kaikilla tuen tasoilla¹⁴¹. Lapsen tuen tarvetta, sekä tuen riittävyyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa esimerkiksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen yhteydessä tai tuen tarpeen tai oppimisympäristön muuttuessa. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin prosessi voi alkaa varhaiskasvatuksen henkilöstön tekemien havaintojen pohjalta. Myös huoltaja, lastenneuvolan tai sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö voi tehdä aloitteen.

Tuen antamisen kokonaisuutta tarkasteltaessa arvioidaan aina kunkin lapsen kohdalla, mitkä ratkaisut parhaiten toteuttavat lapsen etua. Lapsen mielipide ja toivomukset huomioidaan ja

¹⁴¹ Varhaiskasvatustilaki 15 a ja d§

huoltajan kanssa toimitaan yhteistyössä arvioitaessa tuen tarvetta ja tarvittavien tuen muotojen toteuttamista¹⁴².

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen arviointiin tarpeen mukaan. Sosiaali- ja terveysviranomaiset osallistuvat arvioinnin tekemiseen varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä, jos arviointi edellyttää myös muuta kuin varhaiskasvatushenkilöstön pedagogista asiantuntemusta tuen tarpeen arvioimiseksi ja tuen ratkaisujen perusteeksi.

Porissa lapsen tuen arvioinnin lähtökohtana on varhaiskasvatushenkilöstön jatkuva oman pedagogisen työn arviointi suhteessa lapsen tarpeisiin. Tuen suunnittelun ja toteuttamisen apuna on lapsen varhaiskasvatuksen havainnoinnin ja pedagogisen dokumentoinnin lisäksi yhteisesti sovittuja havainnointi- ja arviointikäytänteitä. Käytössä ovat mm. ikäkausittaiset havainnointilomakkeet, 4- ja 5-vuotisneuvolayhteistyölomakkeet, 5- ja 6-vuotiaiden oppimisvalmiuskartoitukset. Tuen vaikuttavuuden ja riittävyyden arvioinnin apuna käytetään myös tukitoimivalikkoa ja oman työn jatkuvaa reflektointia.

5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki eli tuen taso, tuen muodot ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan¹⁴³. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Henkilöstön tehtävänä on tukea huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen tarvetta ja toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan tarpeen mukaan vähintään kerran vuodessa tai tuen tarpeen muuttuessa¹⁴⁴. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen muuttunutta tuen tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen oppimisen ja esiopetukseen osallistumisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen osalta mahdollinen tuki tulee yhteensovittaa esiopetuksessa annettavan tuen kanssa ja kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ennen tehostetun tai erityisen tuen aloittamista lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdollisten aiemmin toteutettujen tuen muotojen ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointi sisältää perustelut siitä, millaisista tuen muodoista lapsi hyötyy ja mitkä parhaiten toteuttavat yksilöllisesti lapsen etua¹⁴⁵.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään tehtäessä hallinnollista päätöstä annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista¹⁴⁶. Mikäli lapsen tuen tarvetta on arvioitu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa, tulee arviointi huomioida annettaessa tehostetun tai erityisen tuen hallinnollista päätöstä tai päätöstä tukipalveluista. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti.

¹⁴² Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 20 §

¹⁴³ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

¹⁴⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

¹⁴⁵ HE 148/2021 vp, s. 34

¹⁴⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

Kun lapsi saa varhaiskasvatuksessa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa kirjataan luvussa 1.3 kuvatus lisäksi seuraavat asiat lapsen tarpeen mukaan:

Pedagogiset tuen muodot

- varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut
- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- tarvittavat erityispedagogiset menetelmät
- vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö
- käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi.

Rakenteelliset tuen muodot

- tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen
- henkilöstön mitoittamiseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- tulkittamis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö
- pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.

Hoidolliset tuen muodot

- perushoittoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät
- terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet.

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muiden asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut.

Tuen vaikuttavuuden arviointi

- tuen tarpeen, riittävyyden ja toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi, arvioinnin perusteella tehtävät johtopäätökset ja toimenpiteet sekä arviointijankohdat.

Lisäksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdolliset sosiaali- ja terveyspalvelut, kuten lapsen saama kuntoutus, jos se on olennaista lapsen varhaiskasvatuksen järjestämisen näkökulmasta¹⁴⁷.

Porissa varhaiskasvatuksen opettaja vastaa varhaiskasvatussuunnitelman yksilöllisestä laadinnasta ja arvioinnista, ja tarvittaessa apuna on alueen konsultoiva erityisopettaja tai yksikön laaja-alainen erityisopettaja. Integroiduissa ryhmissä sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa ryhmän kokoaikainen erityisopettaja.

Porissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmatyöskentelyssä lähtökohtana ovat aina lapsen vahvuudet ja mielenkiinnonkohteet, joista vasukeskusteluissa aloitetaan. Niiden tulee näkyä

¹⁴⁷ HE 148/2021 vp, s.35

myös toiminnassa ja oppimisympäristöissä. Palaverin alussa vanhempia pyydetään kuvailemaan lapsensa vahvuuksia, kertomaan perheen kuulumiset ja toiveet. Lapsen tuentarpeiden kartoittamisessa ja lapselle sopivien tukikeinojen etsimisessä hyödynnetään pedagogista dokumentointia ja tukitoimivalikkoa. Tavoitteet asetetaan aina aikuisen toiminnalle.

Kun lapsella on tehostetun tai erityisen tuen tarvetta, lapsen vasu-keskustelu käydään vähintään kahdesti toimintakauden aikana. Lisäksi arviointikeskustelut sovitaan vanhempien ja yhteistyötahojen kanssa tarpeen mukaan. Lapsi osallistuu oman suunnitelmansa laatimiseen ja arviointiin keskustelujen sekä erilaisten haastattelu- ja havainnointilomakkeiden avulla ikä- ja kehitystaso huomioiden. Lapsen vasu toimii esiopetuksen oppimissuunnitelman pohjana. Lapsen siirtyessä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen järjestetään yhteistyössä vanhempien kanssa tarvittavat siirtokeskustelut.

Pidennetyn oppivelvollisuuden (1.8.26 alkaen varhennettu oppivelvollisuus) kohdalla Porissa lähtökohtana on, että lapsi aloittaa oppivelvollisuutta edeltävässä esiopetuksessa sinä vuonna, kun hän täyttää viisi vuotta, jatkaa toisen vuoden oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluvassa esiopetuksessa ja aloittaa tämän jälkeen perusopetuksen. Päätöksen oikeudesta pidennettyyn/ varhennettuun oppivelvollisuuteen tekee opetusyksikön päällikkö.

Päiväkoti Ankkurissa sovelletaan Porin kaupungin ohjeita ja käytänteitä tuen järjestämisen suhteen

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista

Lapselle annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävä viipymättä hallintopäätös, joka perustuu tuen tarpeen arviointiin¹⁴⁸. Hallintopäätösmenettelyssä noudatetaan hallintolakia. Ennen päätöksen tekemistä varhaiskasvatuksen järjestäjän on kuultava lapsen huoltajaa tai muuta laillista edustajaa¹⁴⁹. Myös huoltaja voi hakea tehostettua tai erityistä tukea lapselle¹⁵⁰. Hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämismääräyksessä oleva kunta, ja päätös on toistaiseksi voimassa. Huoltaja voi tehdä päätöksestä oikaisuvaatimuksen¹⁵¹. Päätökseen on liitettävä ohje oikaisuvaatimuksen tekemiseen. Päätös on aina perusteltava¹⁵². Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu¹⁵³.

Tehostetun ja erityisen tuen päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tuen muodoista
- varhaiskasvatuksen toimipaikasta
- tukipalveluista¹⁵⁴.

Jos lapsen tuesta ei tehdä tehostetun tai erityisen tuen päätöstä, silloin tukipalveluista tehdään erillinen hallintopäätös. Päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

¹⁴⁸ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

¹⁴⁹ Hallintolaki 34 §

¹⁵⁰ HE 148/2021 vp, s. 35

¹⁵¹ Varhaiskasvatuslaki 62 §

¹⁵² Varhaiskasvatuslaki 62 §

¹⁵³ HE 148/2021 vp, s. 36

¹⁵⁴ HE 148/2021 vp, s. 34

- tukipalvelut¹⁵⁵.

Varhaiskasvatustilain piiriin kuuluvassa yksityisessä varhaiskasvatuksessa olevan lapsen hallintopäätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta¹⁵⁶. Lapsen saadessa varhaiskasvatusta ostopalveluna hankitussa varhaiskasvatuksessa hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta. Myös palvelusetelin myöntänyt kunta tekee tukea koskevan hallintopäätöksen¹⁵⁷.

Lapsen varhaiskasvatusta voi järjestää useampi kuin yksi varhaiskasvatuksen järjestäjä. Mikäli lapsi osallistuu kahden eri kunnan järjestämään varhaiskasvatukseen esimerkiksi vuoroasumistilanteessa, hallintopäätöksen tekevät erikseen molemmat kunnat. Tällöin varhaiskasvatuksen järjestäjillä on velvollisuus toimia tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa yhteistyössä lapsen edun mukaisesti. Kukin toimija tekee hallintopäätöksen itse.

Hallintopäätös tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on pantava täytäntöön heti. Päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Täytäntöönpanolla ennen päätöksen lainvoimaa on keskeinen merkitys oikeusturvan kannalta. Päätöksellä ei voida päättää lapsen sosiaali- ja terveystalveluista, kuten lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineistä tai vammaispaalvelulain mukaisista palveluista ja tukitoimista.

Lapsen tuen tarvetta, riittävyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan (ks. luku 5.4). Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä.

Porissa päätöksen tehostetusta tai erityisestä tuesta tekee varhaiskasvatustyksikön päällikkö. Huoltajien tai laillisen edustajan kuulemisen suorittaa varhaiskasvatustryhmän opettaja. Ennen kuulemistal huoltajalle on selvitettävä, että kyse on lapsen tuen päätöksestä perusteluineen. Kuuleminen voidaan järjestää vasukeskustelun yhteydessä. Huoltajan kuuleminen kirjataan päätökseen. Jos huoltaja ei saavu ennalta ilmoitettuun kuulemistilaisuuteen, se ei estä asian ratkaisemista. Huoltajalla on mahdollisuus kertoa mielipiteensä myös kirjallisesti. Määräajan noudattamatta jättäminen ei estä asian ratkaisua. Jos huoltaja ei ota kantaa pyynnöstä huolimatta, kirjataan asia päätökseen. Päätös voidaan lain mukaan tehdä ja laittaa täytäntöön lapsen edun ja oikeuden mukaisesti. Tuen tarpeen arviointi ja perustelut päätökselle kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Perusteluista vastaa päiväkodin johtaja yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja erityisopettajan kanssa. Porissa hallintopäätöksen muutoksen tai kumoamisen tekee varhaiskasvatustyksikön päällikkö.

Jos huoltaja hakee tehostettua tai erityistä tukea lapselle, tämä ja perusteet kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Päätös perustuu lapsen vasussa käsiteltyihin seikkoihin. Päätös lapsen tuesta toimitetaan huoltajalle postitse tai huoltajan suostumuksella sähköisesti. Uutta päätöstä ei tehdä sijoituspaikan muuttuessa väliaikaisesti. Yksityisen toimijan esityksestä varhaiskasvatustyksikön päällikkö tekee tukea koskevan hallintopäätöksen.

Tukipalveluiden hallinnollinen päätös voidaan tehdä myös yleisessä tuessa tulkitsemis- ja avustajapaalveluista tai apuvälineistä. Esimerkiksi jos lapsi tarvitsee avustajapaalvelua kipsissä olevan raajan vuoksi, viittomakielistä tulkitsemispaalvelua tai arjessa selviämisen, kasvun tai oppimisen apuvälineitä esim. korotettua sänkyä, näönkäyttöä tukevia laitteita, valaistusta tai digitaalista oppimista tai kommunikointia tukevia välineitä. Päätösprosessi noudattaa samoja käytänteitä kuin tehostetun ja erityisen tuen hallintopäätökset.

¹⁵⁵ Varhaiskasvatustalaki 15 c ja e §

¹⁵⁶ Varhaiskasvatustalaki 15 e §

¹⁵⁷ HE 148/2021 vp, s. 30

Hallintopäätöksen esittäminen perustuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan, johon lapsen tuki kirjataan. Lisänä voi olla asiantuntijoiden arviot tuen tarpeista ja lapselle soveltuvista tuen keinoista. Tuen toteutumista ja riittävyyttä arvioidaan vähintään kerran vuodessa varhaiskasvatussuunnitelmapalaverissa huoltajan kanssa. Arvioinnista keskustellaan huoltajan, varhaiskasvatuksen opettajan ja erityisopettajan sekä monialaisten yhteistyökumppaneiden kanssa.

Tehostetun ja erityisen tuen tarvetta arvioitaessa konsultoidaan erityisopettajaa. Lähtökohtaisesti erityisopettaja on mukana havainnoimassa lapsen vahvuuksia ja tuen tarpeita, suunnittelemassa tuen toteuttamista ja arvioimassa tuen muotojen ja tukikeinojen toteutumista, määrää ja intensiteettiä, jotta lapsen tarpeisiin voidaan vastata mahdollisimman varhain ja aloittaa tukitoimet heti tuen tarpeen ilmettyä. Tuen käytännön toteuttamisen tapoja ohjaa inklusiivisuuden periaatteet ja etenkin lähipäiväkotiperiaate. Tuki järjestetään aina lapsen omassa vertaisryhmässä, ellei lapsen etu muuta vaadi. Myös huoltaja voi esittää tuen tasolta toiselle siirtymistä.

Erityisopettajat arvioivat jatkuvasti tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä moniammatillisesti huoltajien kanssa. Jos arvioinnin pohjalta lapsen tuen taso muuttuu, tehdään uusi hallintopäätös yhteistyössä päätökset valmistelevan konsultoivan erityisopettajan kanssa. Uusi päätös kumoaa, muuttaa tai täydentää aiempaa hallintopäätöstä. Lapsen sijoituksen päättyessä hallintopäätös raukeaa.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja tässä perusteasiakirjassa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Kristillinen maailmankatsomus ilmenee varhaiskasvatuksen arvoissa, kasvatustavoitteissa, toiminta- toimintakulttuurissa. Kristillisyyden näkyä päiväkodin arjessa esimerkiksi juhlassa ja tapahtumissa. Enemmän kysymyksessä on kuitenkin maailmankatsomuksesta nouseva tapa ajatella ja pohtia arvopohjan mukaisia katsomusnäkökulmia, mikä tapahtuu läpäisyperiaatteella kaikessa toiminnassa.

Toiminta, kasvatusta ja opetus ovat varhaiskasvatukselle asetettujen yleisten kasvatustavoitteiden ja opetukselle asetettujen tavoitteiden mukaisia. Ne eivät edellytä lapsen henkilökohtaista sitoumusta tai pyri vaikuttamaan siten, että hän sitoutuu kristilliseen maailmankatsomukseen tai jonkun sitä edustavan yhteisön jäsenyyteen. Kristillisessä varhaiskasvatuksessa korostetaan lapsen ja huoltajien valinnanvapautta. Tämän arvon kunnioittaminen merkitsee kristillisen päiväkodin toiminnassa esimerkiksi sitä, että lapselta tai heidän perheiltään ei edellytetä kristillistä maailmankatsomusta. Päiväkodin pyrkii avoimeen keskusteluun ja oman toiminnan itsearviointiin lisätäkseen kirjoitetun, toteutetun, toteutuneen ja koetun varhaiskasvatussuunnitelman yhdenmukaisuutta sekä toiminnan läpinäkyvyyttä. Näin kukin perhe voi vapaasti arvioida päiväkodin toimintaa ja sen taustalla vaikuttavia näkemyksiä.

Koulun ja päiväkodin tulkinta kristillisyydestä kunnioittaa erilaisia kristillisiä näkemyksiä, eikä päiväkodin edusta yhtä tiettyä kristillistä näkemystä. Lapselle halutaan tarjota mahdollisuus olemassaolon pohdintaan sekä tarjotaan aineksia minäkuvan, oman arvopohjan ja elämäntietämisen muodostamiseen. Lapsia rohkaistaan suhtautumaan arvostavasti ja kunnioittavasti eri tavoin ajatteleviin ja erilaisen maailmankatsomuksen omaaviin ihmisiin.

Opetuksella tuetaan katsomustietoisuuden kehittymistä, lapsen omaehtoista ajattelua ja tarjotaan aineksia maailmankatsomuksen rakentamiseksi. Lapset nostavat esiin kristillisyyteen ja maailmankatsomukseen liittyviä kysymyksiä toiminnan yhteydessä myös spontaanisti. Näissä tilanteissa opettaja pyrkii edistämään monipuolista, avointa, rakentavaa, rehellistä ja toista kunnioittavaa keskustelua ja rohkaisemaan puhumista myös vaikeista ja erimielisyyksiä aiheuttavista kysymyksistä. Näin opetuksella pyritään kehittämään lapsen katsomustietoisuutta ikätaso huomioiden.

Kristillisen varhaiskasvatuksen arvoina korostetaan ihmisen arvoa, lähimmäisyyttä, armollisuutta, yhteisöllisyyttä, rehellisyyttä, kunnioitusta, luottamusta, kiitollisuutta ja katsomustietoisuutta. Näitä arvoja käsitellään laajemmin luvussa 2.4 ja niiden pohjalta nousevaa toimintakulttuuria luvussa 3.

7. Arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatustilain, varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden ja perusteita tarkentavan paikallisen suunnittelun toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁵⁸. Arvioinnin kohteena ovat varhaiskasvatustilain toteutuminen sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätty periaatteet, sisällöt ja tavoitteet. Varhaiskasvatuksen henkilöstö osallistuu varhaiskasvatuksen arviointiin ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen arvioinnin tulee olla suunnitelmallista, säännöllistä ja jatkuvaa. Systemaattinen arviointi edellyttää järjestäjältä toimivaa arviointijärjestelmää ja laadunhallintaa. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

Lapsen varhaiskasvatusta arvioitaessa lapsen mielipide ja toivomukset on selvitettävä ja otettava huomioon¹⁵⁹ hänen ikänsä ja kehityksensä edellyttämällä tavalla. Lapsille ja huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa varhaiskasvatuksen arviointiin ja heidän näkemyksensä otetaan huomioon varhaiskasvatuksen ja pedagogisen toiminnan kehittämisessä.

7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on kehittää varhaiskasvatusta sekä edistää lasten kehityksen ja oppimisen edellytyksiä¹⁶⁰. Suunnitelmallisen varhaiskasvatuksen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisella ja paikallisella tasolla.

Kansallisen tason arviointien tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskeissa asioissa. Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti¹⁶¹. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatuksen suunnittelua ja sen toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä-, yksikkö-, toimipaikka- ja lapsiryhmätason arviointikokonaisuudesta ja arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on toimipaikassa¹⁶² järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö, oppimisympäristöt tai kielen kehityksen tukeminen. Lapsen tuen

¹⁵⁸ Varhaiskasvatustilain 24 §

¹⁵⁹ Varhaiskasvatustilain 20 §

¹⁶⁰ Varhaiskasvatustilain 24 §

¹⁶¹ Laki kansallisesta koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013) 1 §

¹⁶² Varhaiskasvatustilain 20 §

(luku 5) toteutuminen on keskeinen arvioinnin kohde. Arvioinnin ja kehittämisen jatkuvaan prosessiin kuuluu tärkeänä osana pedagoginen dokumentointi (luku 4.2).

Yksilötason arviointi tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Arvioinnilla¹⁶³ edistetään lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin edellytyksiä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on tärkeää arvioida aina ennen sen päivittämistä tai uuden laatimista. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut pedagogisen toiminnan tavoitteet on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen tuen arviointi sisältyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, olevat paikallisesti tarkennettavat asiat ohjaavat paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnin suunnittelua ja toteuttamista. Varhaiskasvatuksen järjestäjä kehittää varhaiskasvatuksen suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä sitä kautta niiden laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

Porin varhaiskasvatuksessa kasvattajan oman toiminnan arviointi on säännöllistä. Ryhmät sopivat viikoittaiset tiimipalaverit. Henkilökunta tarkastelee toimintaansa suhteessa lapsiin. Oman työn arviointiin kuuluvat myös kehityskeskustelut, kyselyt, arviointisuunnitelmat. Tiimien suunnitteluun ja arviointiin liittyviä lomakkeita löytyy yhteisistä tiedostoista. Myös lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa.

Arvioinnin tukena käytetään myös Karvin laadun arvioinnin perusteet ja suositukset -asiakirjaa ja indikaattoreita. Karvi laatii ja tuottaa yhteistyössä opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa digitaalisen laadun arviointijärjestelmän Valssin varhaiskasvatuksen kehittämisen tueksi.

Päiväkoti Ankkurissa sovelletaan Porin kaupungin käytänteitä arvioinnin ja kehittämisen suhteen.

¹⁶³ Varhaiskasvatuslaki 24 §